

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 6 ЛИПНЯ 2001 РОКУ ЧИСЛО 27 VOL. CVIII FRIDAY, JULY 6, 2001 No. 27

Візита Святішого Отця - крок України в майбутнє

Р. Л. Хомяк

КИЇВ - Візита Папи Івана Павла II 23-27 червня залишила надзвичайно глибокі враження в усій Україні, яка за роки своєї незалежности вже приймала дуже високих гостей, але оце вперше переживала зустріч з діячем винняткового маштабу, високим авторитетом як духовного, так і соціяльно-політичного життя міжнародної спільноти.

Особливо сильне враження на всю Україну справило перебування Святішого Отця у Львові. Стало відомо, що протягом місяця перед приїздом Папи львів'яни мали можливість надсилати на адресу Інституту розвитку міста свої привітання і побажання Папі. Цих хвилюючих людських документів зібралося на два великі томи під назвою „Весь Львів вітає Папу". Обидві книги були вручені Іванові Павлові II після Літургії у візантійському обряді 27 червня. Копії усіх листів залишаться у Львові, у новостворюваному музеї історії міста.

Ця візита, саколихнувши українські серця, мала дуже активний відгук у всьому світі, який уважно стежив за перебігом зустрічей з Папою і його знаменитими промовами і проповідами.

У вівторок, 3 липня, міністер закордонних справ Анатолій Зленко, на прес-конференції підсумовував візиту Папи Івана Павла II так: „Це був успіх України на міжнародній арені". Він порівняв перебування Папи в Україні до того піднесення, яке сам пережив у серпні 91-го, назвав візиту „нашою спільною великою перемогою", яка „відкриє нову сторінку в історії України". Нав'язуючи до того, що телевізійні трансляції візити Папи передавали понад ста країн світу, а в Україні були акредитовані понад 1,900 журналістів, А. Зленко заявив: „Світ побачив справжню Україну. Папу приймала держава у справжньому розумінні того слова".

Святіший Отець Іван Павло II у Львові 27 червня готується до Літургії за візантійським обрядом.

Фото AP World Wide

Міністер А. Зленко був головою організаційного комітету для державної візити Папи Івана Павла II. І на прес-конференції натякнув на можливість повторної візити Папи Івана Павла II до України – цим разом не такої величавої, а ділової, в рамках якоїсь міжнародної конференції, але він не подавав подробиць, завважуючи тільки з усмішкою, що нічого не є неможливим.

На запитання кореспондентів про намагання Російської Православної Церкви і Патріярха Алексєя II перешкодити візиті Папи, досвідчений дипломат А. Зленко відповідав дипломатично: мовляв, „Російська Православна Церква не досягла своєї мети", вона „значною мірою програла." Він додав, що Папа „простягнув руку до діялогу", але Російська Православна Церква „цим не скористалася".

А. Зленко сказав також, що присутність Алексія II „у сусідній державі" (Російський Патрі-

(Закінчення на стор. 5)

Зустріч президентів України і Польщі

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма, після перебування 27 червня у Львові, де він зустрічався з Папою Іваном Павлом II, вилетів до Польщі, де, поблизу міста Жешува, у резиденції „Остоя", 28 червня відбулася його зустріч з Президентом Республіки Польща Александром Кваснєвським – віч-на-віч. Президенти розглянули питання співпраці в трикутнику США - Польща - Україна.

За словами А. Кваснєвського, обговорено внутрішню ситуацію в Польщі та Україні. Президент України сказав, що він обговорив зі своїм польським колегою всі проблеми, що існують в Україні, а також поза її межами. За словами президентів, зустріч пройшла в доброму настрої, була відкритою.

Президент Республіки Польща Александер Кваснєвський вважає, що візита Папи Івана Павла II в Україну була „історичною, дуже вдалою, дуже змістовною, а також емоційною". Про це він сказав на прес-конференції після зустрічі з Леонідом Кучмою. Польський президент вважає, що візита понтифіка – „це великий успіх України". У Польщі з великою увагою слідкували за перебігом візити Папи.

Всі зустрічі понтифіка транслювалися польським телебаченням у прямому етері. Президент Польщі вважає, що останні події (візита Папи Римського до України та зустріч А. Кваснєвського з Президентом США Джорджем Бушем) є підтримкою для суверенної незалежної демократичної України.

Л. Кучма і А. Кваснєвський 28 червня підтвердили, що в жовтні 2001 року у Львові відбудеться

(Закінчення на стор. 3)

Слободана Мілошевича видано Міжнародному трибуналові ООН

ГААҐА, Голяндія. – У п'ятницю, 29 червня, вертолетом доставили колишнього президента Югославії Слободана Мілошевича до в'язниці Міжнародного трибуналу ООН в Гаазі. Рішення про видання С. Мілошевича ухвалив у четвер, 28 червня, уряд Сербії, не дивлячись на те, що цього ж дня Конституційний суд Югославії призупинив дію аналогічного указу уряду Югославії.

Пояснюючи такий крок уряду Сербії, прем'єр-міністер Зоран Джінджич заявив, що кабінет взяв на себе повноваження і виконав урядовий указ про видання Міжнародному трибуналові осіб, звинувачених у воєнних злочинах. Загалом звинувачення налічує понад 320 пунктів.

Франція, Великобританія та Сполучені Штати привітали видання Мілошевича. Президент США Джордж Буш високо оцінив цей крок сербського керівництва і зазначив, що екстрадиція С. Мілошевича дозволить налагодити економічне і політичне співробітництво із Бєлґрадом.

Міністер закордонних справ Німеччини Йошка Фішер назвав мужнім рішення сербського уряду, який зігнорував зауваження Конституційного суду. Генеральний секретар ООН Кофі Аннан назвав видання Мілошевича міжнародному правосуддю "актом справедливости".

Міністер закордонних справ Росії Ігор Іванов заявив , що екстрадиція Мілошевича може дестабілізувати ситуацію у Югославії і призвести до

(Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Заходи Константинополя до об'єднання

ТЕРНОПІЛЬ. – У Тернополі 20 червня відбулася зустріч провідників Українських Православних Церков Філарета і Мефодія. Філарет (Денисенко) Патріярх Української Православної Церкви Київського Патріярхату і Мефодій (Кудряков), провідник Української Автокефальної Православної Церкви, погодились проводити спільні Богослужіння та підтвердили Євхаристійну єдність між своїми Церквами. Вони намагаються об'єднатися і бути визнаними Константинополем як Об'єднана Українська Православна Церква. Напередодні 19 червня відбулася зустріч делеґацій УПЦКП і УАПЦ, де досягнуто узгодження щодо співслужіння священиками обидвох Церков. 13 червня делеґації цих Церков дістали особисту підтримку Патріярха Вартоломея, котрий поблагословив створення в Україні Автокефального Українського Патріярхату, але не визначив точно, хто має його очолювати. Згідно з договором, досягнутим на зустрічі у Фанарі (Константинополі) 13 червня, буде створено окрему Комісію, котра має розпочати працю над якнайскорішим об'єднанням цих двох Церков. Ця Комісія включатиме ієрархію обидвох Церков і функціюватиме під протекторатом Архиєпископа Всеволода (Скопельського) Української Православної Церкви у США. Константинопольський Патріярх має послідовно повідомляти Патріярха Вартоломея про успішність об'єднання обидвох Церков. Єпископи Української Православної Церкви Московського Патріярхату надіслали листа Патріярхові Константинополя, де була висловлена думка Патріярха Алєксєя II про те, нібито Екуменічний Патріярхат „вмішується" у справи Російської Православної Церкви в Україні.

Енерґосистеми Росії та України запрацюють разом

КИЇВ. – Паралельну роботу української та російської енерґосистем буде поновлено 1 серпня цього року, заявив 28 червня у Москві перший віце-прем'єр України Олег Дубина. Серед позитивних підсумків дводенної візити міністер назвав надання Росією кредиту Україні на добудову атомних електростанцій. Об'єднання енерґосистем раніше відкладалося, зокрема через те, що український уряд минулого складу відмовив росіянам у транзиті російської електроенерґії територією України. Однак тепер сторони домовилися, що паралельна робота енерґосистем почнеться через місяць, враховуючи й можливість транзиту. Противники такого об'єднання вказують на неприпустимості розвитку в Україні „казахського варіянту", тобто накопиченні боргів ліквідними підприємствами, в результаті чого Москва зможе приватизувати їх на вигідних для себе умовах. Говорячи про можливість такої перспективи, експерт центру соціяльних досліджень „Софія" Володимир Лупацій не виключає можливости встановлення росіянами контролі і над українськими атомними станціями. Свідченням цього є наміри Москви кредитувати добудову Хмельницької та Рівненської АЕС. На останніх переговорах вже назвали суму кредиту – 200 мільйонів долярів, третину з якого Київ отримає ще цього року.

40-річний бразилієць Рафаель Каран із прапором України в руках біля свого мотоцикла, на якому він подорожує навколо світу, перед Михайлівським собором у центрі Києва в понеділок, 2 липня. Р. Каран почав кругосвітню подорож 9 січня зі Сан-Паулу (Бразилія), проїхав через усю Латинську і Центральну Америку, США, Канаду і досягнув Аляски. На наступному етапі подорожі Р. Каран вилетів на літаку до Німеччини і звідти доїхав до України. Далі Р. Каран їде до Молдови, Болгарії, Румунії, потім через Туреччину в країни Центральної Азії і Китай. Він плянує в жовтні досягти Японії, а потім вирушити до Австралії. Африка у 2003 році стане завершальним етапом його подорожі.

УНІАН

Політична прогноза „Мерил Линч"

КИЇВ. – Леонід Кучма збереже свою посаду до виборів 2004 року, уряд Анатолія Кінаха буде продовжувати роботу свого попередника, а в результаті виборів у березні 2002 року в парляменті буде приблизно по 25 відсотків комуністів та реформаторів. Такі висновки зробили у своїй доповіді 3 липня, присвяченій ситуації в Україні, експерти американської інвестиційної компанії „Мерил Линч". Останні опитування громадської думки показують, що наступний парлямент структурно нагадуватиме нинішній. На думку експертів, колишній прем'єр Віктор Ющенко очолить нове політичне об'єднання, яке складатиметься з невеликих реформаторськи орієнтованих груп і партій. Партії, які йому симпатизують, можуть отримати близько 80 депутатських місць. „Хоча Ющенко- найпопулярніший політик у країні, інші політичні угруповання мають більший вплив на засоби масової інформації і більше грошей", – говориться в доповіді.

Криза банку „Україна"

КИЇВ. – Верховна Рада 4 липня створила тимчасову слідчу комісію для з'ясування причин, що призвели до кризи банку „Україна". Банк „Україна", створений 1991 року входить до числа найбільших українських банків. У 1998 – на початку 1999 рр. банк пережив кризу в зв'язку з неповерненням кредитів, наданих під ґарантії уряду, і обвалом ринку цінних паперів. З 25 вересня 2000 року постановою НБУ в банку „Україна" введена тимчасова адміністрація, яка управляє фінансовими потоками банку. 2000 рік банк „Україна" завершив зі збитками в розмірі 96 млн. грн. Фінансові результати першого кварталу цього року не розголошуються. Нормалізація ситуації з банком „Україна" – одна з проблем, яку виділяють МВФ і Світовий банк у співпраці з Україною. Через акціонерний банк „Україна", який оголошено банкрутом, свідомо перекачувалася значна частина кредитів Нацбанку. Внаслідок банкрутства банку може постраждати понад 8 мільйонів українських вкладників.

Особисте запрошення Папи

ЛЬВІВ. – Папа Іван Павло II запросив Львівського міського голову Василя Куйбіду відвідати Ватикан. Про це В. Куйбіда повідомив на прес-конференції в понеділок, 2 липня. За словами В. Куйбіди, Папа особисто запросив його під час церемонії прощання на Львівському летовищі 27 червня. „Це є актом ввічливости і вдячности Папи, за той прийом, який йому влаштував Львів", – зазначив В. Куйбіда. Папа перебував в Україні з офіційною візитою 23-27 червня. Понтифік відвідав Київ і Львів. На Літургії у Львові прийшло понад 1.5 млн. прочан.

І. Плющ відзначає успіхи України в її 10-річчя

КИЇВ. – Голова Верховної Ради України Іван Плющ відзначає значний проґрес у всіх сферах життя країни, досягнутий за 10 років незалежности. Рівень життя в Україні, сказав І. Плющ у понеділок, 2 липня, під час зустрічі з делеґацією Федеральних зборів Швайцарії, „далеко не відповідає" рівню життя в Европі, однак, не можна не помічати значних позитивних змін. Спікер зазначив, що „побудувати за 10 років державу, яка відповідатиме рівню розвинених европейських країн, практично неможливо". „Ми розуміємо свою відповідальність перед народом, але ми створювали законодавство з „чистого аркуша", і на його основі перебудовували економіку", – сказав І. Плющ. При цьому він критично охарактеризував „вичікувальну" позицію Европи, що, за його словами, призвело до зниження маштабів економічної співпраці.

Л. Кучма критикує колишній уряд В. Ющенка

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма складає провину за зрив укладених торік з Росією домовленостей про вреґулювання газових відносин на уряд Віктора Ющенка „Я не знаю, що це була за гра і кому вона була потрібна", – сказав Президент у понеділок, 2 липня. Л. Кучма зазначив, що Верховна Рада дотепер не ратифікувала цю угоду, тому що Кабінет міністрів затягнув її представлення в парлямент. „Російська Федерація цю угоду ратифікувала, а уряд В. Ющенка навіть не подав у парлямент", – заявив Л. Кучма. Він сказав, що таке поводження неприпустиме в міждержавних відносинах.

КПУ на захист С. Мілошевича

КИЇВ. – Українські комуністи вступилися за Слободана Мілошевича й звинуватили Захід у „руйнуванні соціялізму".У своїй заяві 3 липня КПУ закликала Верховну Раду розпочати кампанію захисту екс-президента Юґославії. Компартія „рішуче засуджує депортацію С. Мілошевича і розцінює це як факт порушення прав людини". Також КПУ вважає це „брутальним втручанням західніх країн у внутрішні справи суверенної держави – Юґославії". На думку комуністів, це „ще раз доводить, що західні країни використовують захист прав людини лише з єдиною метою – демонтажу і руйнування соціялізму".

Екологічний туризм у Карпатах

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Форум з питань туристичного підприємництва, який відбувся у обласному центрі 2 липня, виступив за посилення екологічного туризму в реґіоні. Форум підтримав ініціятиву Івано-Франківської, Львівської, Чернівецької та Закарпатської обласних державних адміністрацій у створенні Ради з туризму карпатського реґіону. Учасники зібрання запропонували створити Асоціяцію зеленого туризму, яка розробила б механізм сертифікацій послуг сільських господарів, які приймають туристів. Учасники форуму надіслали звернення до Президента, Верховної Ради та уряду, в якому наголошується, що для розвитку туризму в Карпатах необхідно ввести економічно обґрунтований режим в'їзду для закордонних громадян на перебування в Україні до 30 днів.

За повідомленнями інформаційних агентств

Злет України у світове небо

Щорічний авіосалон-ярмарок на паризькому летовищі Лє Бурже, який відбувся між 14 і 24 червня, не викликав надмірної уваги засобів масової інформації і, відповідно, громадськости. Провідні авіяційні держави і компанії показали свої досягнення, торгівельні посередники уклали контракти, цікава публіка побачила показові лети, які цього року, на щастя, пройшли без пригод. Для широкого світу не так уже й важливо, що поряд зі звичними експозиціями Росії показала свої літаки Україна, адже багато хто й досі не відрізняє Україну від Росії. Але знавці відзначили цікаве явище: українські здобутки відтіснюють на другий плян пропозиції Росії. І замовники усе частіше звертаються до українських літакобудівників.

Вже 29 червня, через 5 днів після авіовиставки, запорізьке акційне товариство „Мотор-Січ" одержало замовлення на два нових авіодвигуни, представлених в Лє Бурже. Генеральний директор підприємства Вячеслав Богуслаєв повідомив, що йдеться про двигуни для малої і ділової авіяції. Один двигун розробки Запорізького конструкторського бюра „Прогрес", постачатиметься в Росію на літаки Як-130, другий – для встановлення на модернізовані літаки Ан-2, Ан-3 і невеликі пасажирські літаки, що перевозять до 25 осіб.

Гаразд, скаже уважний читач, тут йдеться про давнього сусіда і партнера. Але ось інший факт: у світі зростає зацікавлення українськими надвеликими транспортними літаками. Літак Ан-124 „Руслан" є другою у світі за потужністю вантажних перевозок повітряною машиною (велику зацікавленість авіяційного світу викликає також транспортний супервелетень Ан-225 „Мрія", теж створений у Києві). Ан-124 спроможний підняти на борт до 150 тонн вантажу. На сьогодні літаки Ан-124 експлуатують фірми „Авіялінії Антонова" та російська фірма „Волга-Дніпро". За підрахунками фахівців, ці дві фірми контролюють близько 40 відсотків світових великогабаритних вантажоперевезень.

27 червня, після авіовиставки у Франції, декілька американських фірм запропонували Україні створити для літаків Ан-124 термінал у Европі. Голова Державної комісії з питань оборонно-промислового комплексу Володимир Горбулін 28 червня повідомив, що термінал може бути створений поблизу німецького міста Кіль і стане найбільшим проєктом в авіяційній галузі на майбутні 10 років. Для здійснення цього проєкту потрібно, щонайменше, 30 літаків Ан-124 „Руслан", які Україна може будувати на Київському державному авіяційному підприємстві „Авіянт".

Прикметно, що В. Горбулін на пресовій конференції додав, що російська сторона некоректно поводиться з Україною на авіяційному ринку. Зокрема, під час виставки в Лє Бурже вона представила літак Ан-124 як власний проєкт.

В Парижі привернув увагу модернізований штурмовик Су-25КМ з ізраїльськими знаками на крилах. Цей радянський літак раніше був одним з найпопулярніших у світі як „літаючий танк". Випускали його на таємному заводі в Тбілісі. Тепер цей літак має назву „Скорпіон" і новітнє навіґаційне оснащення. Поява на ринку ізраїльського „Скорпіона" позбавила замовлень російських конструкторов і вибила Росію з авіяційного ринку. Чехія і Словаччина запропонували до продажу свої літаки Су-25.

До того ж, Ізраїль щойно узяв на модернізацію з Етіопії винищувачі Су-27, які є головним предметом експорту озброєнь Росії. Услід за Етопією, вочевидь, звернеться з проханням про модернізацію цих машин Китай, для якого Ізраїль успішно модернізує винищувачі F-10.

У показаному в Парижі новому італійському тренувальному літакові М-346 знавці впізнали російський Як-130. Було відомо, що Росія співпрацює з італійцями у створенні цієї машини, але втрата Росією авторських прав на неї стала подією.

Узбекистан показав військовий вертоліт Мі-24 з французьким оснащенням, Литва – вертольоти Мі-8 і Мі-17, Румунія – літаки МіҐ-21 і МіҐ-29. Усе це в минулому - бойові машини СССР.

В обхід Росії йде і Україна. 4 липня у Львові відбулися українсько-ізраїльські переговори з питання модернізації українських винищувачів МіҐ-29. Україна вже кілька років готувалася до модернізації цих літаків. Послуги щодо модернізації бойових літаків запропонували Україні відразу чотири фірми: ізраїльська IAI (Israel Aircraft Industries), французька Thomson, німецька DASA і російська МіҐ. Про намір України відійти від колишніх зв'язків свідчить і проєкт зміни системи розпізнавання літаків інших країн „свій - чужий", про що повідомив 28 червня заступник міністра оборони України командуючий Військами протиповітряної оборони України генерал Володимир Ткачов. Сьогодні Україна ще зберігає систему розпізнавання повітряних об'єктів, яка діяла за часів СРСР, тож військове відомство країни хоче звільнитися від застарілої системи. Уже й раніше Україна намагалася створити саме европейську систему розпізнавання об'єктів. Звісно, на це потрібні чималі кошти... У цьому році українське протиповітряне летунство не братиме участи у військових навчаннях СНД „Бойова співдружність", а проводитиме власні навчання у Криму.

Росія, звісно, не мириться з появою українського конкурента на світовому авіоринку. От і в Парижі вона намагалася показати літак Ан-124 як власний. Генеральний директор підприємства „Мотор-Січ" Вячеслав Богуслаєв назвав провокацією недавнє повідомлення у російській газеті „Ізвєстія" про низьку якість авіяційних двигунів цього підприємства. За останні 20 років, сказав директор, з вини запорізьких авіяційних двигунів не було зафіксовано жодної катастрофи літаків чи вертолетів.

Космічні технології, літаки і озброєння у нинішньому світі не тільки визначають престиж держав, а й приносять добрі доходи. Успішний вихід України у світ на цих площинах (нагадаю про визнані світом українські ракети-носії і танки) став відчутним досягненням молодої держави.

Л. Х.

Зустріч президентів...

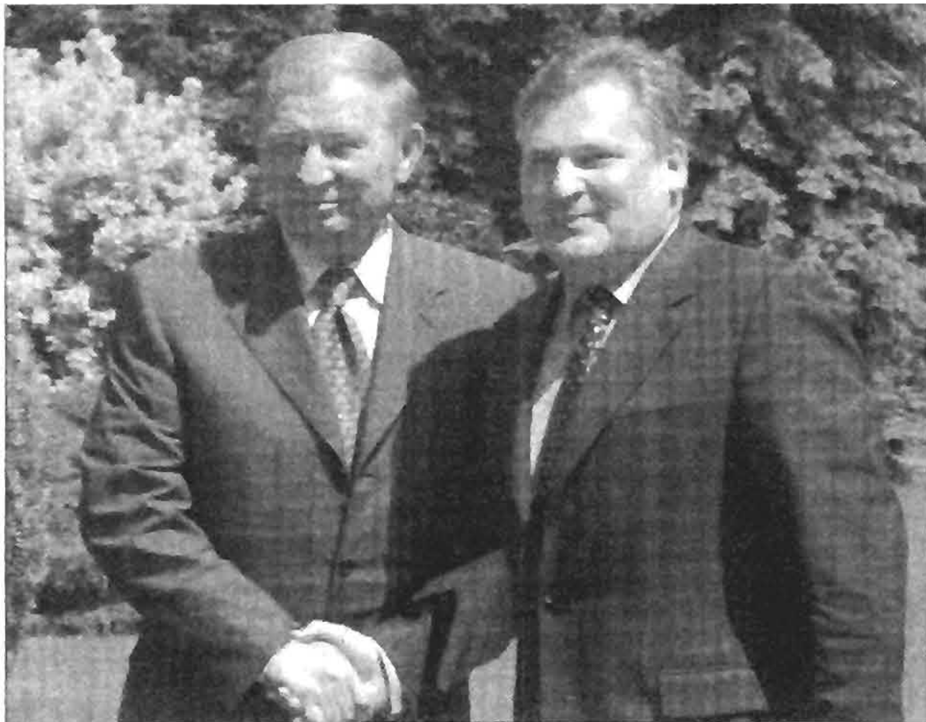
(Закінчення зі стор. 1)

економічний форум прикордонних областей країн-сусідів. Це буде суто економічний форум прикордонних воєводств та областей Польщі, України, Румунії, Молдови, Угорщини, Словаччини. „Найбільша політика – це економіка", – сказав Л. Кучма.

29 червня у Києві відбулося перше спільне засідання українсько-польської робочої групи з питань співробітництва в енергетичній галузі, очолюваної з українського боку першим віце-прем'єр-міністром України Олегом Дубиною, з польського – віце-прем'єр-міністром Республіки Польща Янушем Штайнгофом.

Сторони обговорили три бльоки питань: співробітництва в електроенергетичній галузі, експорту польського вугілля для потреб електроенергетики України, співробітництва в нафтогазовому секторі. З усіх цих питань знайдено порозуміння.

Перший віце-прем'єр зазначив, що візита польського представника до України стала „черговим важливим кроком на шляху подальшого зміцнення взаємин між двома країнами".

Президент України Леонід Кучма (зліва) і Президент Республіки Польща Александер Кваснєвський перед початком робочої зустрічі в четвер, 28 червня, в Жешуві. Фото: УНІАН

У свою чергу Я. Штайнгоф сказав, що його одноденна візита, під час якої йому вдалося зустрітися також із Президентом Л. Кучмою, прем'єр-міністром А. Кінахом та віце-прем'єр-міністром з питань економічної політики Василем Роговим, була сповнена найкращих вражень. Я. Штайнгоф наголосив, що Польща підтримує проєкт будівництва української частини Евроазійського транспортного коридору, нафтопроводу Одеса – Броди і розглядатиме економічну доцільність продовження маршруту до Плоцька. Крім того, українська сторона запропонувала польській можливість використання підземних газових сховищ. Я. Штайнгоф зазначив, що одним із найважливіших у сфері співробітництва між двома державами є питання експорту електроенергії та її транзиту до третіх країн. Він зазначив, що енергетичні потужності Польщі використовуються сьогодні десь на 60 відсотків, приблизно таке становище спостерігається і в Україні.

Україна і Польща мають намір працювати в напрямі подальшої лібералізації торгівлі між двома країнами. Про це також повідомив Я. Штайнгоф. Зростання товарообігу між Польщею та Україною є занадто малим з огляду на існуючі потреби і потужності обох держав. Польща продовжує долати ті перешкоди, які постають на шляху взаємодії з Україною, наприклад, проблеми сертифікації, стандартизації, кредитування польського експорту. Польща підтримує й надалі зусилля України на шляху до Світової організації торгівлі. „Україна залишається стратегічним партнером Польщі", - підкреслив Я. Штайнгоф.

Після візити Папи Івана Павла II Україна стала ближчою до Европи. Під час візити Л. Кучми 28 червня до Польщі польська газета „Жеч Посполита" у коментарі „Послання Папи" пише, що тепер від самої України залежить, як вона скористається посланням Папи.

Газета зазначає, що візита Івана Павла II „розпочалася холодним прийомом в Києві і завершилася привітним прийомом у Львові". Папа приїхав до України зі словами миру, єдности і примирення, які „вкрай необхідні цій країні" для остаточного примирення між католиками і православними, католиками й греко-католиками, між поляками і українцями, зазначає газета.

Протягом п'яти днів Папа поступово розвіяв антикатолицькі упередження і, промовляючи українською мовою і нагадуючи багатокультурну історію Київської Русі, дав належну оцінку українському народові. Газета зазначає, що протягом цих днів Москва могла переконатися, що православ'я в Україні буде важко використати в якості політичного інструменту.

Іван Павло II також закликав до дотримання прав людини і засад демократії – „у чому, як відомо, Україна має певні проблеми". Президент України Леонід Кучма запевнив понтифіка, що буде дотримуватися цих засад, завершує свою публікацію „Жеч Посполита".

АМЕРИКА І СВІТ

„Майкрософт" залишається єдиною корпорацією

ВАШІНҐТОН. – Найбільший у світі виробник програмного забезпечення для комп'ютерів, американська корпорація „Майкрософт", залишається єдиною компанією. Апеляційний суд федерального округу Колумбія у Вашінґтоні 28 червня скасував рішення про розділення американської комп'ютерної корпорації "Майкрософт" на дві компанії. При цьому суд залишив чинним попереднє рішення, ухвалене суддею Томасом Джексоном, про визнання корпорації винною у порушенні закону про чесну та вільну конкуренцію. Суд критикував Т. Джексона за різкі та образливі висловлювання на адресу „Майкрософт" та постановив, щоб рішення про покарання корпорації було ухвалене іншим суддею. „Майкрософт" звинувачували в намірах монополізувати ринок комп'ютерного забезпечення. Засновник „Майкрософту" Билл Ґейтс є одним з найзаможніших людей в світі.

Росія в жалобі

МОСКВА. – У Росії четвер, 5 липня, оголошено день жалоби за жертвами авіокатастрофи під Іркутськом, внаслідок якої у вівторок, 3 липня загинуло 145 осіб. Літак Ту-154, який здійснював лет Єкатеринбурґ – Владивосток, упав перед приземленням в Іркутську – за 22 кілометри від міста. Знайдено останки всіх 136 пасажирів та 9 членів залоги. Керівник державної комісії з розслідування причин аварії, віце-прем'єр Росії Ілля Клебанов заявив, що причини трагедії будуть названі. За попередніми даними експертів, які працюють над розшифруванням записів „чорних скриньок", у літака відмовили двигуни. Разом з тим, правоохоронні органи та Федеральна служба безпеки Росії продовжують перевіряти версію про терористичний акт. До Іркутська прибувають літаки з рідними загиблих. Їх розташовують у готелях міста і надають медичну та психологічну допомогу.

Людина з першим штучним серцем

ЛЮЇСВІЛ, Кентакі. – Американські лікарі в середу, 4 липня, повідомили про успішну реабілітацію хворого, якому вперше за всю історію медицини було вживлене автономне штучне серце. Надзвичайну операцію було проведено в понеділок, 2 липня в одній з лікарень міста Луїсвілу у штаті Кентакі. Лікар Леман Грей розповів, що хворому загрожувала смерть, і тому пересадка серця спочатку була неможливою. Тоді він погодився на вживлення сердечного протезу, виготовленого з титану та пластмаси. Лікар Л. Грей висловив сподівання на повне одужання пацієнта.

Наступник Ф. Кастра

ГАВАНА, Куба. – Кубинський президент Фідель Кастро 29 червня знову сказав, що його брат Рауль є тим, хто, найбільш імовірно, стане його наступником. В інтерв'ю американській телевізійній мережі Ен-Бі-Сі (NBC), він зазначив, що Р. Кастро є людиною з найбільшим авторитетом і досвідом після нього, а також таким, що здатний стати його наступником. Президент Ф. Кастро вперше натякнув на свого можливого спадкоємця чотири роки тому, під час чергового з'їзду компартії. 74-річний президент також відкинув серйозність випадку, коли він знепритомнів минулого тижня, коли йому допомогли утриматися на ногах під час промови.Ф. Кастро заявив, що найближчим часом у нього навряд чи може статися серцевий напад. В серпні Ф. Кастрові сповниться 75 років.

Демонструють проти економічної ґльобалізації

ЗАЛЬЦБУРҐ, Австрія. – Тут 2 липня відбулися сутички між силами поліції та кількома сотками демонстрантів, які намагались зірвати працю Европейського економічного форуму. Незважаючи на те, що Австрія – на час праці форуму – відновила прикордонні пости з країнами ЕС, все ж величезна кількість противників ґльобалізації проникла до міста. Поліція намагалися за допомогою кийків розігнати демонстрантів, які жбурляли у них камінням та пляшками. Принаймні одного поліцая поранено. Заарештовано кількох учасників демонстрації. Як заявив комісар Евросоюзу з питань розширення Ґінтер Ферґойґен, уряди країн-членів організації повинні докласти більших зусиль, аби запевнити громадян у перевагах розширення ЕС.

ООН відкладає рішення стосовно санкцій проти Іраку

НЬЮ-ЙОРК. – Рада Безпеки ООН у вівторок, 3 липня, відклала на пізніше розгляд питання про санкції проти Іраку. Британія і Сполучені Штати не здобули підтримки серед інших членів Ради Безпеки стосовно дозволу ввозити до Іраку більше споживчих товарів в обмін на посилення контролі за імпортом, що може становити військовий потенціял. Особливо значний опір таким пропозиціям чинила Росія, загрожуючи накласти на них вето. Ірак відхилив британсько-американський плян. Тепер Британія закликає до подовження дії програми ООН, що передбачає продаж нафти в обмін на харчі на наступні 5 місяців.

Перу вимагає видання колишнього президента

ТОКІО. – Перуанський президент Алехандро Толедо закликав Японію видати Перу колишнього президента цієї країни Альберта Фуджіморі. Про це повідомило японське агентство „Кіодо" 28 червня. А. Фуджіморі, японець за походженням, утік з країни після того, як його було звинувачено в корупції. А. Фуджіморі відкидає можливість повернення до Перу, оскільки він боїться за своє життя. Японія пояснила, що вона не видасть А. Фуджіморі Перу, бо між цими двома країнами немає угоди про екстрадицію.

С. Мілошевича...

(Закінчення зі стор. 1)

розпаду цієї держави. Починаючи від 3 липня, колишньому президентові Юґославії офіційно звинувачуватимуть у злочинах проти людяности. Після оголошення звинувачень, С. Мілошевич матиме 30 днів, щоби визнати, або ж не визнати себе винним. Сам судовий процес над колишнім лідером Юґославії почнеться, щонайменше, через декілька місяців,- повідомив представник трибуналу Джім Лендейл.

Головний прокурор трибуналу Карла дель Понте заявила, що крім звинувачень у злочинах проти людства – за убивство косовських албанців, проти С. Мілошевича можуть бути висунуті звинувачення у зв'язку з війною у Боснії та Хорватії.

Прем'єр-міністер Сербії Зоран Джинджич пояснив, що видати Мілошевича Міжнародному трибуналові його уряд змусив тиск з боку США та Европейського союзу. Президент Юґославії Воїслав Коштуніца критично відгукнувся про видання С. Мілошевича, оскільки Конституційний суд не ухвалив відповідний декрет югославського уряду.

29 червня з урядової коаліції вийшли чорногорські соціялісти – на знак протесту проти видання експрезидента Слободана Мілошевича Міжнародному трибуналові. Прем'єр-міністр Сербії Зоран Джінджич заявив, що його уряд має намір видати Міжнародному трибуналові – після С. Мілошевича – інших осіб, звинувачених у воєнних злочинах.

Видання С. Мілошевича призвело до урядової кризи в Югославії.

У понеділок, 2 липня, у Бєлґраді відбулася 15-тисячна демонстрація прибічників колишнього президента. Лідер чорногорських соціалістів - союзників Мілошевича – Предраґ Булатович заявив, що видання експрезидента означає розвал правлячої коаліції Юґославії.

Нинішній югославський уряд зформовано бльоком „Демократична опозиція Сербії" та чорногорськими соціялістами. Більшість міністерських постів – у представників Сербії. Тим часом у Брюсселі відкрилась міжнародна конференція країн-донорів, яка має зібрати кошти для відбудови Юґославії.Це сталось кількома годинами після несподіваного видання колишнього президента Слободана Мілошевича Міжнародному трибуналові у Гаазі.

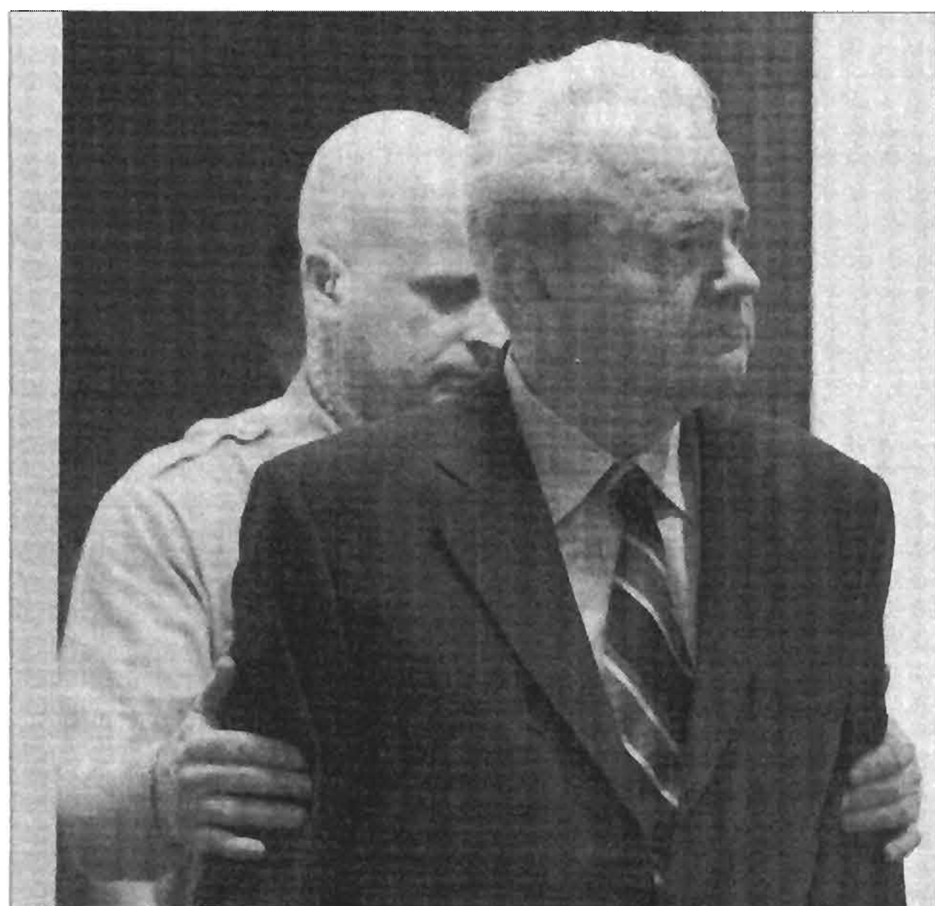
Очікують, що на відбудову Юґославії буде зібрано понад один мільярд долярів. За словами прокурора Гааґзького трибуналу Ґреема Блевіта, Слободана Мілошевича судитимуть не лише за злочини в Косово, але і за ті, що були скоєні під час попередніх воєн у Хорватії і Боснії.

У тюрмі в понеділок, 2 липня, С. Мілошевич провів консультації зі своїм адвокатом Зденком Томановичем. Це була перша зустріч адвоката зі своїм підзахисним після видання С. Мілошевича Міжнародному трибуналові.

У вівторок, 3 липня, він постав перед Міжнародним судом у справах воєнних злочинів у Гаазі. С. Мілошевіч з'явився у залі суду без адвокатів. Він відмовився, щоб його під час першої появи у суді представляли адвокати і заявив, що вважає суд незаконним. Таке рішення колишній президент Юґославії оголосив після зустрічі зі своїми югославськими правниками, на якій обговорювалася стратеґія захисту. Він відмовився свідчити стосовно висунутих звинувачень і заявив, що суд має на меті виправдати воєнні злочини НАТО, скоєні проти Юґославії. Британський суддя Річард Мей, який веде справу, виголосив звинувачення проти С.Мілошевича і запитав його, чи визнає той себе винним чи ні. Колишній президент Юґославії відмовився відповідати на це запитання і відкинув усі звинувачення, назвавши їх політичними, а сам суд характеризував як незаконний. На це суддя відповів, що на цьому засіданні не заплановано промов чи виступів звинувачуваного – для цього у нього буде достатньо часу в процесі розгляду справи. На запитання судді, чи хоче він ознайомитися з усіма пунктами звинувачення, С. Мілошевич відповів: „Це – ваша проблема". Засідання суду тривало лише 10 хвилин.

Слухання справи Мілошевича вирішено відкласти до 27-го серпня.

УНІАН

С. Мілошевич під вартою. Фото AP World Wide

Представники уряду України відвідали столицю США

18-21 червня у Вашінґтоні перебувала урядова делеґація України на чолі з керівником адміністрації Президента Володимиром Литвином. Кореспондент „Свободи" Володимир Ткачук узяв інтерв'ю у членів делеґації – міністра освіти В. Кременя, міністра культури Ю. Богутського, а також у представника Президента в парляменті Р. Безсмертного, які поділилися своїм баченням майбутнього України на зовнішньополітичній площині.

ВАШІНҐТОН. – Міністер культури **Юрій Богутський** розповів, що почалася серйозна робота з відновлення культурних контактів з українським селом. Ні для кого не є секретом, що наша мистецька спадщина мала сильне історичне коріння саме на селі, а не у великих містах. Навіть за часів радянської влади держава підтримувала певний культурний розвиток сільських жителів. Будуючи бібліотеки, малі театри та клюби, місцевий уряд пробував заохотити місцевих жителів до мистецького життя. Допомогу та підтримку культурних осередків надавали колгоспи. Сьогодні Україна переживає важкі економічні часи і колгоспи більше не мають ні можливостей, ні бажання продовжувати цю роботу. В ході аграрної реформи власність на землю почала переходити від колгоспів до фармерів, які теж не будуть підтримувати мистецтво та культурний розвиток села. Тому міністерство культури добиватиметься, щоб уряд України звернув більшу увагу на проблеми культурного розвитку українського народу. Перш за все потрібно спрямувати бюджетні ресурси на мистецькі потреби села, заохотити меценатів допомагати відбудовувати нашу культурну спадщину, відновлювати бібліотеки та клюби, малі театри районного рівня, заохочувати сільську молодь до розвитку її мистецьких талантів.

За словами міністра освіти **В. Кременя,** потрібно провести реформу освіти на Україні та підвищити загальний освітній рівень хоча б до того рівня, який був на Україні за часів Радянського Союзу. Українські спеціялісти ще й тепер є сильними конкурентами на міжнародному ринку праці. На жаль, сьогодні багато юнаків та дівчат не мають можливости після школи учитися у вищих навчальних закладах. Василь Кремень розповів, що реформа освіти в Україні почалася з шкіл декілька років тому. За основу реформи було взято европейську модель, де школярі навчаються дванадцять років замість десяти, як було за часів Радянського Союзу. Отже, школярі, які стануть студентами, будуть більш морально та освітньо підготовлені до навчання у вищій школі. Сьогодні українська середня школа має національний характер освіти. Викладання проходить виключно українською мовою, навіть в Криму та східних областях. Самі школярі в цих реґіонах зацікавлені у вивченні української мови, адже вступні іспити до вищих шкіл проходять виключно українською. Також навчальний процес в Україні зараз спрямований на особистість учнів замість авторитарного стилю, як було за часів СССР. Школи на 70 відсотків забезпечені підручниками, написаними українськими вченими протягом останніх 7-8 років.

В університетах досягнуто зміни наукових ступенів на бакалявра, спеціяліста та маґістра. Також дипломи більшости державних вищих наукових закладів акредитовані та визнаються світовими університетами. Міністер освіти розповів, що тепер розробляється „Програма загального вступного іспиту". Уже п'ять університетів погодилися на випробування цієї програми. Якщо результати будуть вдалі, то ця програма різко зменшить рівень корупції у приймальних комісіях вузів.

Багатьох цікавить реформа української мови. Уряд В. Ющенка запропонував 29 змін в українській мові. Пізніше світ побачили тільки 19 поправок, але й вони не були схвалені Президентом України, і реформа мови була відкладена. Українська діяспора наполягає на реформі, а уряд України пропонує не поспішати в цій справі. В. Кремінь та Ю. Богутський теж вважають, що не слід поспішати. По перше, немає єдности серед самих науковців у тому, який діялект української мови запропонувати як єдиний і офіційний. Тепер офіційним діялектом є полтавський, але він зазнав тиску з боку русифікаторів. Західноукраїнський діялект теж зазнав впливу польської мови і не є чистим. 19 змін мови, запропоновані минулим урядом, беруть за основу саме західній діялект, мотивуючи це тим, що саме там найкраще збереглася українська мова.

В Україні саме почалася українізація східніх областей, і якщо різко ввести зміни, то вони можуть перекреслити усі попередні зусилля і викликати внутрішнє небажання жителів перевчатися ще раз. Окрім того, що уряд не має коштів на реформування української мови.

Представник Президента в парляменті **Роман Безсмертний** розповів про внутраішньо-політичні проблеми, які зараз спостерігаються в Україні. Він вважає, що до майбутніх парляментських виборів праві сили йтимуть двома бльоками: перший – під проводом В. Ющенка, другий – ті, хто відправив В. Ющенка у відставку. Тільки після нових виборів парляменту можна буде говорити про створення парляментської більшости, яка разом з урядом України продовжить реформи в економіці. Щодо нової посади державних секретарів, то їхні реальні можливості і обов'язки будуть визначені в майбутньому спеціяльними законами. Час покаже, чи державні секретарі будуть „сірими кардиналами" міністерств, чи простими пресовими секретарями своїх міністрів.

Р. Безсмертний підкреслив український проевропейський курс, але сказав, що для України це буде дуже важкий шлях. Це стосується й вступу України до НАТО і Світової торговельної організації. Адже Україні потрібно буде провести багато змін на шляху до інтеґрації в ці структури. Українські товари ще неконкурентноспроможні, щоб мати попит на світових ринках.

Учасники делеґації вважають, що молода українська демократія, яка б вона не була, існує і поволі прямує до цивілізованого світу.

Візита...

(Закінчення зі стор. 1)

ярх поїхав до Білорусі саме тоді, коли Папа прибував до України) „ми сприймаємо як певну реакцію, щоб відвернути увагу нашого народу від Понтифіка".

За підсумками організаційного комітету, 300 тисяч осіб бачили Папу у Києві, два з половиною мільйони у Львові, при допомозі телебачення бачили мільйони людей по всьому світі, український кордон перетнуло 446 організованих груп паломників, в яких було понад 15 тисяч осіб, а усіх прочан з-за кордону Організаційний комітет нараховує понад 20 тисяч.

Недипломатично, а публіцистично про заходи російської церкви висловився політичний спостерігач газети „Україна молода" Дмитро Лиховій у випуску від 3 липня: „Після глибоких і мудрих слів понтифіка про необхідність прощення один одному давніх кривд для кожної хоч трохи мислячої людини вже нічим не можна виправдати ненависницьку позицію Російської Православної Церкви та її філії в Україні. Ця Церква з приїздом Папи постала „в усій красі" – не як духовна установа, а як суто політична інституція, покликана утримувати Україну у сфері московського впливу. Чого варта лише практика відправляння служб „проти супостата" в храмах УПЦ МП у той час, коли Папа закликав до єдности й прощення. Не дивно, що число симпатиків Московського патріярхату за підсумками апостольської візити Івана Павла II неодмінно скоротиться". І ще у своїй статті Д. Лиховій поставив таке риторичне запитання: „Чи немає підстав вважати такі релігійно-політичні установи, як РПЦ та її українська філія, потенційно терористичними, якщо для перешкоджання передусім акціям протесту та силовим діям з їхнього боку в Києві було вжито безпрецедентних заходів безпеки?". (У Києві, на вулицях, якими проїздив Папа, було більше міліціонерів – у їхніх нових, темносиніх уніформах – ніж громадян, які вийшли вітати гостя. Це тому, що точні маршрути „папамобіля" не були публіковані в пресі, тільки час і місце, яке Папа мав відвідати. А щоб уникнути зіткнень зі самозванними охоронцями з „української філії РПЦ", Папа вирішив не заходити до собору св. Софії, хоч хотів помолитись у цьому символі східнього християнства.)

Клара Ґудзик, яка пише на релігійні теми в газеті „День", цитувала (у числі від 3 липня) одного із західніх дипломатів: „Україна досі міцно прикована двома ланцюгами – енергоносіями та Українською Православною Церквою Московського патріярхату (УПЦ МП)". Далі Клара Ґудзик пише: „Через єпископів, священиків та через православні братства цієї Церкви Московський патріярхат (МП) реалізує свою церковно-політичну лінію в Україні.

Чужі нам ідеї („неканонічність", „єретичність" православної автокефалії, апокаліптична небезпека приїзду Римського Папи ... необхідність політичного об'єднання східніх слов'ян та ін.) „запускаються" в народ України духовенством УПЦ МП. Включно з іменами проросійських українських політиків, за яких православні повинні віддавати свої голоси на виборах. Члени УПЦ МП озвучують сьогодні те, чого не вигідно сказати вголос ортодоксальним політикам Росії".

Президент Ширак у Москві

МОСКВА. – Президент Франції Жак Ширак 3 липня завершив московську частину своєї візити в Росію. Він зустрівся з першим президентом Росії Борисом Єльциним та провів „круглий стіл" за участю російських та французьких підприємців. Після цього Ж. Ширак відлетів у Самару.

2 липня президенти Росії та Франції Володимир Путін і Жак Ширак оприлюднили у Москві спільну заяву з питань стратегічної стабільности. У документі наголошується важливість збереження договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Москва та Париж виступають також за якнайшвидше ухвалення договору про загальне заборонення ядерних випробувань. На переговорах у Москві обговорювалась також проблема Чечні. Ж. Ширак наголосив, що Франція виступає за мирне вреґулювання конфлікту на Північному Кавказі.

Цар назве прем'єра Болгарії

СОФІЯ, Болгарія. – Болгарський парлямент зібрався 5 липня вперше, відколи минулого місяця на виборах перемогла партія на чолі з колишнім царем Симеоном II. Національний рух за царя Симеона, якому не вистачає одного місця в парляменті для отримання абсолютної більшости, як очікують, зформує коаліційний уряд з етнічним турецьким Рухом за права і свободи. Симеон досі не оголосив, хто буде новим прем'єр-міністром. Як повідомляють, на нього чиниться неабиякий тиск, аби він обійняв цю посаду сам. Під час перевиборної кампанії його партія обіцяла подолати корупцію і зубожілість. Симеон II обіцяє запровадити значні зміни.

Від незалежности держави до незалежности особи

4 липня над Сполученими Штатами Америки засяяли штучні вогні найбільшого державного свята країни. Приклад США у проголошенні усіх людей вільними і рівними, у створенні конституційного управління суспільством сколихнув увесь Старий світ, заохотив прогресивні верстви людства до наслідування американського досвіду. Вибухла Французька революція, проти імперського гніту повстала Польща. Одна за одною падали імперії. Найпотужніші володарі шукали компромісу, як у Великій Британії, або вдавалися до репресій, як в Росії, інших імперіях. На тлі цих бурхливих подій XVIII-XIX століть світ не помічав перших кроків пробудження приборканої російськими царями України. Але вже кликав до незалежности вірш Тараса Шевченка, вже Кирило-Методіївське братство шукало шляхів до визволення. Ідея волі оживала в народі. У відповідь колонізатори посилювали гніт.

Десять років тому, нарешті, за дещо несподіваних обставин, впала комуністична імперія і Україна здобула незалежність. Відтоді світ з надією і не без симпатії спостерігає за першими кроками молодої держави, багато допомагає їй. Українці ж на берегах Дніпра і за кордоном переживають оновлення батьківщини зі своєрідними почуттями. Серця радують блакитно-жовті стяги, тризуб на гербі, заборонена донедавна мельодія державного гимну... Але тривожать політичні незгоди і економічні нестатки.

Що сталося з Україною? Чому родючі поля, рибні ріки, багаті надра її не приносять добробуту працьовитому народові? Відповідь на це запитання відома: люди при владі залишились ті самі, що й за „комуни", але поділилися на угрупування, котрі ведуть шалену боротьбу за поділ усіх статків. Жодної перевірки комуністичного минулого нинішніх можновладців не проводилося, тож серед них опинилися й винні у недавніх переслідуваннях борців за Україну. Закони творяться повільно і часто на користь держави, її громадян. Право повсюдно підмінюється вольовими рішеннями місцевих сановників і сваволям виконавців. Судівництво ще й досі не має правової бази. Духовний простір заполонили лжепророки найрізноманітнішого гатунку, здатні спокушати навіть найстійкіших.

Вочевидь, Тарас Шевченко, коли писав про прихід в Україну Джорджа Вашінгтона з його справедливим законом, мав на увазі не тільки ухвалення Конституції, написаної з урахуванням світового досвіду, а й осмислення і утвердження американсько-европейського уявлення про ролю держави в суспільстві. Українська держава теж має оберігати гідність своїх громадян, допомагати їм у виявленні їхніх обдарувань, як на площині комерції, так і в духовній сфері. Керманичі держави мають служити народові, а не тільки власним, родинним чи клановим інтересам, мають бути підзвітними народові і „прозорими" через демократичну і цивілізовану пресу.

Услід за становленням держави за її сприянням має йти становлення особи, духовне формування і загартування людей, які повинні навчитися відсівати полову обіцянок від реальности програм тих політиків, котрих вони обирають на провідників, які повинні відійти від нарікань і неробства до підприємливости у кожній площині, а недалеке 10-ліття сприйняти не як нагоду до бенкетування, а як привід до аналізи пройденого шляху і визначення маршруту дальшого руху.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор —Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осцісльавська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про того, що його немає на списку 28-ми

Усі ми у ці дні все ще переживаємо враження із перебування Святішого Отця Івана Павла II в Україні, а вже особливо те, як ентузіястично вітали його у Львові. Перед моїми очами все ще стоять зворушливі картини переїзду Папи вулицями мого рідного Львова, у вухах дзвенить його проповідь гарною українською мовою – набагато гарнішою, ніж звучить вона з уст українських урядовців, для багатьох з яких вона взагалі є чужою. А як радісно співали тисячі молоді! І серце сповнюється гордістю, що ці відвідини дорогої нам України, яких ми так чекали, а рівночасно непокоїлися, пройшли знаменито, без найменших інцидентів чи неприємностей.

Отже, можемо бути горді за все населення України – за підготування та проведення тих святкових, незабутніх днів для нашої духовної батьківщини. Тепер маємо нагоду читати точний зміст усіх проповідей, усіх звернень та коментарів, та їх ще раз передумувати і аналізувати.

Розуміється, що особливу нашу окрему увагу викликав список з 28 прізвищ священиків і монахинь, яких Папа Іван Павло II підніс до гідности блаженних, беатифікуючи їх як мучеників Греко-Католицької Церкви. Добре знаючи процес беатифікації, ми усі були свідомі, що не знайдемо на цьому списку нашого улюбленого Митрополита Андрея Шептицького. А все ж який жаль огортає, що саме він, який стільки благородного у житті зробив, який зформував обличчя нашої Церкви XX століття, виховав синів і дочок нашого народу, який вимолив не один надприродний хід подій, що ми усі уважали чудом, залишився поза списком.

Важко нам – що знали його і переживали зустрічі з Митрополитом при різних нагодах, погодитися з тим, що у таких гострих та складних правилах найвищих церковних властей наш святий Андрей залишився позаду. Так вимагають закони Церкви і „закони" тих, що ними розпоряджають. Але у розмовах із членами нашої спільноти, особливо старшого віку, чуємо не один раз тепер і раніше переконливе ствердження: „Для мене він – святий!".

Шукаючи Його надаремно у довгому списку мучеників нашої Церкви, я бачила постать Митрополита Андрея такою, якою залишилася вона у моїй пам'яті від часів раннього дитинства. Ось сидить він на почесному місці біля святочного стола у мого діда Стефана Федака, його доброго друга із років заслання. Могутня постать, але з лагідним обличчям, що відбирає переляк у малої дитини, яка має виголосити привітання.

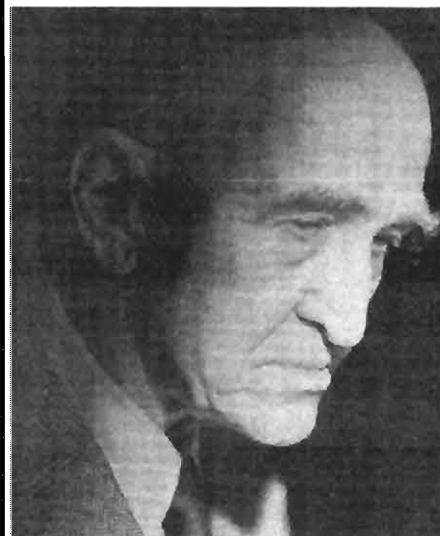
Ось із теплим усміхом вітає довгі ряди нас, пластунок, що прийшли поклонитися йому до його палати в Підлютому. Для усіх пластунів Митрополит мав особливо тепле, батьківське почування, яке виказував при кожній нагоді. Це використали ворожі чинники, вміщаючи його світлину із пластовою відзнакою на чорній сутані, називаючи її „німецькою свастикою" у неправдивій книжці „Союз для убивств". Скільки таких та подібних дезінформацій, фальшивих вісток, закидів ужили наші вороги, щоб захитати довіру нашого народу та усіх посторонніх чинників до великого Митрополита. Але як вона могла захитатися, коли знаємо Його останні слова перед смертю, записані о. Йосифом Кладочним: „Наша церква буде знищена, розгромлена большевиками, але ви держіться не відступайте від віри, від Святої католицької Церкви. Виджу відродження нашої Церкви, вона буде гарніша, величніша від давної, та буде обіймати цілий наш нарід. Україна двигнеться зі свого упадку, та стане державою могутньою, з'єдиненою, величною, яка буде дорівнювати іншим високорозвинутим державам. Мир, добробут, щастя, висока культура, взаємна любов і згода будуть панувати в ній. Все те буде, як я кажу. Тільки треба молитися, щоб Господь Бог і Мати Божа опікувалися нашим бідним замученим народом, який стільки витерпів, і щоб ця опіка Божа тривала вічно".

Ці пророчі слова записані в центрі беатифікації й канонізації святих УГКЦеркви.

Але Митрополита Андрея між 28-ми беатифікаційними мучениками немає...

О–КА

В пам'ять Анатоля Курдидика

Св. п. Анатоль Курдидик

З Вінніпеґу наспіла сумна вістка, що там 25 червня помер відомий український журналіст і письменник Анатоль Курдидик.

Народжений 24 липня 1905 року в Підгайцях, Західня Україна, він закінчив правничі студії у Львівському університеті в 1928 році і почав працю в „Українському Голосі" у Перемишлі, потім перейшов до тижневика „Неділя" у Львові, став редактором органу „Вісті з Лугу", рівночасно працюючи у щоденнику „Діло". Переїхавши на Захід, став кореспондентом „Краківських Вістей" з Відня. Доля кинула його до Канади, де він заснував і редаґував „Вільне слово", а відтак „Новий Шлях" і „Поступ".

А. Курдидик був також письменником і залишив по собі ряд літературних творів. Він завжди тримав своє перо на живчику українського життя, був довголітнім вірним кореспондентом „Свободи", і таким залишиться у пам'яті численних читачів.

Невтомний дослідник і організатор

Д-р Марко Антонович

7 липня виповнюється 85 років від дня народження відомого історика, колишнього президента УВАН д-ра Марка Антоновича. Його дід Володимир Антонович – відомий історик, професор Київського університету св. Володимира, основоположник руху хлопоманства і душею „Старої громади", ініціятор висилки Драгоманова за кордон для пропаґанди української справи, джерело грошових засобів для „Громади", бо мав цілковите довір'я Симиренка, що фінансував і Драгоманова, і через нього пізніше – Львівське НТШ. Батько – Дмитро Антонович – історик-культуролог, засновник і директор Музею визвольної боротьби у Празі. В атмосфері високої культури і національних принципів виростав й формувався нащадок третього покоління тих заслуженого перед Україною роду – Марко. Звідси – усі його чесноти: вроджена інтеліґентність, надзвичайна скромність, шляхетність, принциповість, постійне почуття обов'язку перед Україною та повсякчасна праця для її добра. Після поразки визвольних змагань (1918-20 років) в Україні родина Антоновичів емігрувала до Чехії. Там М. Антонович вивчав історію і літературу в Карловому університеті та УВУ, де активно включився в студентське громадсько-політичне життя. У 1942 році одержав ступінь доктора філософії на основі дисертації „Філіпійські Історії Трога-Юстіна і Скитія". Марко Антонович є дійсним членом УВАН у США, членом президії УІТ та постійним його представником у Канаді. Від часу заснування журналу „Український історик" і до недавнього часу був його співредактором. Взагалі, писати про Марка Дмитровича – дуже нелегке завдання, бо у розмові неохоче розповідає про себе, а спритно переносить акцент на інші особистості й події, тобто більше розповідає про інших, ніж про себе. А тем для розповідей цілий спектр – спогади про визначних діячів української науки та культури, так званої празької еміграції, родинні перекази про старогромадівців й українську еліту кінця XIX -поч. XX ст. Адже домівка його батька була своєрідним культурним і науковим центром для українців, які емігрували до Чехії. Мабуть, простіше назвати тих визначних діячів нашої науки та культури, які не бували у Антоновичів, ніж тих, хто бував. Марко Дмитрович – жива книга спогадів, й сподіваємось, що він їх таки напише.

Авторитет М. Антоновича, як науковця, визнаний не лише в галузі історії, в якій він вважається одним з кращих знавців історії України, а й у політології, літературознавстві та мистецтвознавстві. М. Антонович є автором численних праць з історії, історії літератури, біографістики, джерелознавства. На жаль, ми й досі не маємо бібліографії його праць, але певен, що вона охопила б сотні позицій, й не лише строго наукових праць, а й світоглядних і публіцистичних. Слід зауважити, що в галузі історії, він, по суті, став продовжувачем наукової традиції й школи свого діда Володимира й батька Дмитра Антоновичів. З багатющої наукової спадщини та активної діяльности треба згадати журнал „Відродження нації", редактором і активним автором якого був наш ювіляр, як також одним з найблискучіших ідеологів.

Марко Антонович у 1993-1996 роках був президентом УВАН на еміґрації, з думками та порадами якого ми завжди рахуємось. Саме з його ініціятиви УВАН розпочала реорганізацію архіву й бібліотеки, здійснила ряд цінних наукових видань. Зокрема, 4-ий том Наукового збірника, в стадії підготовки унікальний „Щоденник" Євгена Чикаленка (ініціятором видання й відповідальним редактором якого є М. Антонович). Національна Академія Наук України високо оцінила наукові досягнення Марка Антоновича, надавши йому статус закордонного члена НАНУ.

Бажаємо вам, Марку Дмитровичу, ще багато сил та здоров'я, щоб ви як один з передових істориків сучасности успішно продовжували свою працю для добра України та її народу. Многая вам літа!

Олекса Біланюк,
президент УВАН у США

Ераст Гуцуляк – почесний доктор

Д-р Ераст Гуцуляк

ЕДМОНТОН. – 11 червня відомий меценат Ераст Гуцуляк одержав звання Почесного доктора прав Університету Альберти. Ераст Гуцуляк був одним із засновників і довголітнім головою Канадського Товариства Прихильників Руху, котре стало першою організацією діяспори, що допомогала Рухові в Україні. Він був також засновником і директором Канадського фонду допомоги дітям Чорнобиля. Ераст Гуцуляк разом з дружиною подарували будинок в Оттаві для першої амбасади України в Канаді. У 1989 році вони заснували Катедру української культури та етнографії при Альбертському університеті, що спричинилося до формування Центру українських студій на Північноамериканському континенті. Ераст Гуцуляк нагороджений Почесною відзнакою Президента України за багаторічну благодійну діяльність.

О.Ф.

50 років громадської праці інж. Василя Колодчина

ВОРЕН, Миш. – У неділю, 10 червня, у приміщенні Українського Культурного Центру відбулося відзначення 50-ліття громадської праці визначного працівника на народній ниві інж. Василя Колодчина. Ініціяторами імпрези були члени Громадського комітету з НТШ, УАКР, УККА, „Самопомочі", СУА, Українського Патріярхального Товариства, Пласту, УНСоюзу, Культурного Громадського Клюбу та Головного комітету підгаєччан.

Святкування відкрив інж. Любомир Липецький. Молитву провів о. ігумен Роберто Лукавий, ЧСВВ. Подружжя Рома і Володимир Дигдали відкрили виставку дружніх шаржів ювіляра, які виконав мистець Ярема Козак. На сцені був малюнок ювіляра, виконаний покійним Едвардом Козаком.

Перше слово про ювіляра сказав голова Світового Лікарського Товариства і голова місцевого Відділу НТШ д-р Павло Джуль. Професійну освіту з хемії В. Колодчин здобув у Дітройтському університеті. З дружиною Лідою він має двох синів. Ювіляр брав активну участь в діяльності молодіжних і професійних організацій, зокрема у Пласті та СУСТА, а також в УККА, товаристві „Самопоміч", кредитівці „Самопоміч", був заступником міністра інформації УНР в екзилі, заступником предсідника на кількох конвенціях УНСоюзу, делеґатом на Всесвітні форуми українців у Києві, він є членом секретаріяту СКУ. В. Колодчин є головою Світового Патріярхального Об'єднання, членом дирекції Релігійного товариства „Св. Софія", був співзасновником організації „Українська молодь – Христові". Багато праці він доклав у журналістиці, дописуючи до преси, а від 1982 року веде зі сином Романом радіопрограму у Дітройті „Пісня України". У 1971 році відзначений товариством Українських ґрадуантів Дітройту і Віндзору як „Українець року". Був ініціятором і є співголовою Світового Християнського Конґресу УГКЦ в Україні. Після слова д-ра П. Джуля ювілярові вручено грамоти подяки і признання Глави УКЦ Любомира Кардинала Гузара (передав З. Василькевич), від СКУ разом з медалею св. Володимира (Марійка Шкамбара), від ОУА „Самопоміч" (Б. Михайлів), від УККА (Я. Дужий), від УАКРади (Р. Лазарчук) і від Українського Патріярхального Світового Об'єднання (Рома Дигдало). Наталка Гевко і Богдан Кордуба передали після прочитання грамоти і привіти від 28 організацій з України і діяспори.

У мистецькій частині програми Андріянна Леськів-Колодчин виконала на фортепіяні в'язанку українських мельодій. Власний фейлетон відчитала Марта Шехович. Син Колодчинів – д-р Роман Колодчин – подякував за вшанування батька. Сам ювіляр теж подякував провідникам громади, усім організаціям та численним присутнім за відзначення його вкладу у діяльність церкви і в ім'я України.

Зенон Василькевич

Заступник президента СКУ Марійка Шкамбара вручає В. Колодчинові грамоту і медалю Св. Володимира Великого.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкращий час перефінансувати свою хату!

Степан Вельгаш

Кажуть різні фінансові експерти, що це може бути найкращий час на купівлю но або перефінансування власної хати, якщо ви ще цього не зробили. Головна причина на це є низький рівень процентів (відсоткової стопи=%). Проценти тепер найнижчі за останніх сім років. Майже в усіх околицях США, морґеджі (гіпотечні позички) на сталих відсотках (fixed rate) стоять нижче 6.7/8%, і більшість фінансистів переконані, що проценти не повинні падати багато нижче. Коли ваш існуючий морґедж є вище одного (або більше) процентів від сьогоднішньої відсоткової стопи, та якщо ви думаєте довго лишатися на цій адресі, тоді, без сумніву, ви повинні добре подумати над перефінансуванням вашої існуючої позички як найскорше.

Хоча більшість людей добре знають, що можна собі заощадити багато грошей через нову позичку, багато з них бояться коштів, пов'язаних з цим процесом. Правда, треба платити різні кошти, коли берете нову позичку, але, на жаль, цього не можна оминути. Але нема чого боятися, коли ви добре перевірите справу і є добре підготовлені. Ви справді заощадите собі тисячі долярів, або навіть десятки тисяч (залежно від того, на як довгий термін ви берете позичку, та на яку суму) після всіх пов'язаних коштів. Тяжко повірити, що є такі люди, які не є в курсі справи щодо процесу пов'язання з морґеджом або з перефінансуванням існуючої позички. Може це тому, що переважна більшість цього процесу відбувається за кулісами, в канцеляріях різних адвокатів та фінансових інституціях. Напевно, найважливіше питання є – до кого перше треба звернутися?

Переважно треба позички на купівлю хати, і тому спершу треба звертатися до знаної фінансової інституції. Тоді щойно можна шукати доброго аґента (real estate agent) або брокера, який може Вам допомогти знайти гарну хату. Коли ви готові рішитися на нову хату або нову позичку, або хочете перефінансувати стару, то, будь-ласка, спершу потелефонуйте до Українського Народного Союзу.

УНСоюз уділяє морґеджі своїм членам вже понад 70 років, також уділяє більші позички (Jumbo Loans) на будову або перефінансування церков, та на будову або перефінансування народних домів.

УНСоюз має право уділяти своїм членам гіпотечні позички тільки на 1,2 або 3-родинний дім, де живе власник. УНСоюз уділяє 15-річні позички на сталих відсотках, а сплачення позички можна розложити від 15 до 25 літ, з правом перефінансування позички після дозріння. Щоби одержати більші інформації про морґеджі, життєве забезпечення, або „анюитіз" (annuities) та (IRA's) ласкаво просимо всіх членів зв'язатися телефонічно зі Стефаном Вельгашом на число (973) 292-9800, дод. 3036 або (якщо ви з-поза Нью-Джерзі) подзвонити на 1(800) 253-9862, дод. 3036.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, ІНК.
ЗВІТ

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ

ЗРОСТАННЯ КНИЖКОВИХ АКТИВІВ		Жовтень 2000	Листопад 2000	Грудень 2000	Січень 2001	Лютий 2001	Березень 2001
Членські вкладки:							
Членські вкладки	$	140,212.99	124,648.06	215,085.43	164,968.76	131,978.44	157,740.61
Вплати на пенсійні грамоти		2,361.77	15,775.00	3,200.00	73,350.67	13,920.07	31,067.30
Юнівер. Лайф Прем.		8,463.49	11,810.41	7,040.70	15,199.91	6,578.26	16,394.23
Премії за реасекурацію		-685.53	-257.00	-843.61	0.00	0.00	0.00
	$	150,352.72	151,976.47	224,482.52	253,519.34	152,476.77	205,202.14
Дивідендова акумуляція	$	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Прибутки від Інвестицій:							
Банків	$	872.87	142.58	118.02	589.60	157.96	97.40
Бондів		211,417.09	200,855.47	331,509.50	268,393.06	324,935.84	288,364.03
Членських позичок на підклад грамот		1,332.67	818.98	2,608.71	26.27	3.40	1,963.35
Гіпотечних позичок		32,222.20	38,240.12	27,861.80	29,160.40	57,567.06	33,221.83
Реальності в Кергонксоні, Н.Й.		84,672.42	65,451.82	115,596.83	43,497.85	20,499.53	14,839.92
Коротко термінових інвестицій		2,350.86	3,462.12	2,910.50	5,315.27	7,074.75	19,105.39
Уділів		32,540.89	27,654.59	183,155.98	14,028.99	22,108.27	11,581.26
Позички для Корп. Дому УНС		15,167.00	15,167.00	15,167.00	15,167.00	15,167.00	15,167.00
	$	380,576.00	351,792.68	678,928.34	376,178.44	447,513.81	384,340.18
Зиск при продажі бондів і уділів	$	1,497.60	20,338.50	-44.94	71,632.01	1,236.06	60.58
Прибутки книгарні і друкарні	$	94,300.63	92,419.61	95,769.92	82,224.07	108,055.77	134,784.74
Різні прибутки:	$						
Пожертва до Фонду Братського		750.00	0.00	22,775.00	1,427.75	0.00	0.00
Пожертви для Фонду Відродження Украіни-УНС		0.00	0.00	5,905.00	0.00	0.00	0.00
Залеглість до брокера		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1,492,844.44
Залеглість до Укр. Нац. Фундації		0.00	0.00	2,784.64	1,005.76	70.00	23.34
Переносне конто для Корп. Дому УНС		0.00	60,731.04	58,377.06	0.00	0.00	0.00
Резерва для незгрошевлених чеків		0.00	0.00	6,849.98	0.00	0.00	0.00
Відділові вкладки		0.00	0.00	2.40	289.57	333.59	318.55
Нерозмішчені приходи		1,254.56	0.00	7,519.15	0.00	0.00	0.00
	$	2,004.56	60,731.04	104,213.23	2,723.08	403.59	1,493,186.33
Разом	$	628,731.51	677,258.30	1,103,349.07	786,276.94	709,686.00	2,217,573.97
ЗНИЖЕННЯ КНИЖКОВИХ АКТИВІВ							
Виплати членам:							
Посмертні допомоги	$	79,274.00	57,773.00	86,314.00	94,511.00	54,659.00	134,797.21
За дозрілі вивінувальні грамоти		39,458.00	64,886.00	55,756.00	58,206.00	72,435.00	62,721.60
Виплати і частинні звороти пенсійних грамот		241,267.06	244,040.91	415,573.02	125,898.57	189,720.07	16,918.45
Грошові звороти		50,546.42	50,313.61	52,902.48	40,940.97	70,949.29	62,590.27
"Universal Life" виплати і частинні звороти		14,465.95	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Відсотки від посмертних допомог		83.34	42.65	65.39	158.00	41.06	191.62
Братські пільги		0.00	0.00	70,619.30	0.00	0.00	26,217.54
Дивідендова акумуляція		1,729.00	601.33	1,044.75	854.85	932.70	5,337.12
	$	426,823.77	417,657.50	682,274.94	320,569.39	388,737.12	308,773.81
Комісійні винагороди:							
Комісійна Винагорода "Univers	$	87.75	149.40	197.84	234.53	76.86	300.89
Винагорода Відділових організаторів і секретарів		10,807.53	19,402.39	16,797.47	24,451.88	15,909.19	11,831.73
	$	10,895.28	19,551.79	16,995.31	24,686.41	15,986.05	12,132.62
Загальні видатки і братські виплати:							
Кошти актуарія і статистики	$	20,677.00	2,660.00	25,031.00	6,931.00	6,768.74	31,114.00
Оголошення		1,868.06	381.80	771.80	1,764.85	521.80	942.87
Кошти контрольної комісії		0.00	0.00	2,685.64	480.00	0.00	0.00
Банкові оплати		495.63	190.76	356.31	758.90	267.89	583.59
Банкові оплати за опіку над бондами		3,354.68	1,439.53	561.33	3,886.99	613.09	1,268.64
Книжки і друки		-233.56	314.85	413.14	509.50	43.90	1,683.95
Зменшено вартість електричних машин		0.00	0.00	6,711.52	0.00	0.00	6,928.00
Зменшено вартість друкарських машин		0.00	0.00	2,502.54	0.00	0.00	2,476.00
Зменшено вартість реальностей		0.00	0.00	22,608.02	0.00	0.00	21,702.00
Дотації		1,948.98	0.00	5,905.00	3,000.00	0.00	0.00
Вкладки до братських конгресів		547.00	240.00	0.00	0.00	218.00	207.50
Премії за медичне забезпечення працівників		35,752.15	30,766.85	-234,348.09	42,819.15	24,656.88	-11,376.05
Кошти Річного Засідання		0.00	284.00	18,390.42	45.00	0.00	174.57
Кошти обласних засідань		5,834.62	576.36	235.46	607.00	0.00	1,438.09
Виплата відд. Братської Діяльности		397.09	0.00	0.00	0.00	320.57	376.81
Загальні канцелярійні видатки		882.41	750.68	5,092.01	1,586.74	143.17	766.66
Допомога з Фонду Братського		500.00	200.00	550.00	50.00	200.00	200.00
Асекурація		0.00	0.00	6,233.90	451.00	451.00	613.00
Премії за забезпечення працівників від випадку		0.00	1,796.47	1,796.47	1,796.47	1,796.46	1,796.47
Кошти інвестиції		0.00	-100.00	0.00	0.00	2,500.00	0.00
Кошти правні		690.00	102.00	0.00	743.43	0.00	0.00
Винагорода головного лікаря		0.00	0.00	2,000.00	0.00	0.00	0.00
Лікарські бадання нових членів		466.86	196.68	860.94	424.11	816.32	635.73
Кошти канадської канцелярії		0.00	0.00	0.00	3,311.65	0.00	2,279.10
Поштові оплати		4,360.32	11,167.70	-15,750.25	6,321.18	215.87	1,301.38
Кошти друків і приладів		7,531.63	3,712.74	1,556.38	9,030.49	1,816.14	3,640.12
Кошти компютерізації		285.25	0.00	0.00	0.00	0.00	1,266.50
Чинші		37,917.40	37,812.78	37,812.78	37,812.78	37,812.78	37,812.78
Обслуга машин		3,378.83	6,057.60	5,953.76	7,120.33	4,387.30	5,268.12
Платня головних урядовців		14,701.43	14,265.86	14,265.86	14,265.86	14,265.86	14,265.86
Платня працівників		43,814.08	67,455.13	25,308.89	43,608.27	46,040.28	65,977.48
Стипендії		22,200.00	250.00	0.00	-825.00	0.00	0.00
Кошти телефону		5,832.29	4,389.83	-8,983.61	1,048.53	316.94	2,775.23
Переносне конто		-611.74	35.00	-295.96	345.96	-2,226.27	2,226.27
Загальні кошти подорожей		938.79	59.00	0.00	119.70	35.00	269.17
Кошти подорожей обласних організаторів		50.00	50.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Спортова акція		0.00	0.00	500.00	0.00	0.00	0.00
	$	213,579.20	185,055.62	-71,274.74	188,013.89	141,981.72	198,613.84
Податки і оплата до асикураційних урядів							
Канадські податки на членські вн	$	3,752.00	0.00	532.28	0.00	0.00	0.00
Оплата до асекураційних урядів		2,973.02	962.08	35,951.01	5,316.25	536.00	4,380.77
Канадські податки від інвестицій		2,601.53	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Федеральні і стейтові податки працівників		735.55	6,470.07	2,758.93	15,904.48	6,494.89	8,722.17
	$	10,062.10	7,432.15	39,242.22	21,220.73	7,030.89	13,102.94
Втрати при продажі бондів і уділів	$	0.00	104.06	12,488.76	0.00	3,230.09	0.00
Втрати при виміні кан. валюти	$	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Видатки Союзівки	$	150,571.70	97,002.76	206,085.05	115,349.99	89,819.54	85,701.83
Видатки книгарні і друкарні	$	80,383.61	99,624.02	293,364.30	80,226.44	96,280.54	164,902.21
Різні видатки:							
Кошти конвенції	$	0.00	194.89	0.00	0.00	0.00	0.00
Позички на підклад грамот-вирівняння		10,914.07	26,758.02	-27,897.59	-503.01	125.45	3,788.05
Виплати з братерського Фонду						500.00	8,000.00
Резерва для не згрошевлених чеків		146.93	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
Нерозмішчені видатки		0.00	375.28	0.00	251.83	569.70	1,138.97
Exchange Account-UNURC		181,963.21	0.00	0.00	42,111.03	32,105.01	31,974.07
	$	193,024.21	27,328.19	-27,897.59	41,859.85	33,300.16	44,901.09
Разом	$	1,085,339.87	853,756.09	1,151,278.25	791,926.70	776,366.11	828,128.34
Зростання (зниження) книжкових ак	$	-456,608.36	-176,497.79	-47,929.18	-5,649.76	-66,680.11	1,389,445.63
Баланс активів на початку місяця		66,893,243.32	66,436,634.96	66,260,137.17	66,212,207.99	66,206,558.23	66,139,878.12
Баланс активів на кінець місяця	$	66,436,634.96	66,260,137.17	66,212,207.99	66,206,558.23	66,139,878.12	67,529,323.75

ЗАГАЛЬНА СУМА АКТИВІВ		31-го жовтня 2000	30-го листопада 2000	31-го грудня 2000	31-го січня 2001	28-го лютого 2001	31-го березня 2001
Готівка	$	406,371.71	416,816.43	545,483.33	1,147,384.53	577,137.95	389,846.33
Коротко-термінові інвестиції		644,067.02	586,165.68	1,153,599.13	2,999,346.01	5,351,134.28	6,179,107.86
Бонди		46,569,311.39	46,520,358.62	45,737,894.31	43,871,170.00	41,835,765.66	42,627,095.90
Гіпотечні позички		6,098,155.53	6,040,166.25	6,210,473.83	6,189,604.84	6,127,842.09	6,102,876.08
Позички на підклад грамот		393,981.10	363,309.52	392,087.09	388,147.94	387,688.28	380,859.67
Реальності		2,861,576.81	2,861,576.81	2,838,968.79	2,838,968.79	2,838,968.79	2,818,505.79
Друкарські і електронічні машини		148,669.83	148,669.83	139,455.77	139,508.72	139,508.72	142,028.72
Уділи		6,409,950.53	6,418,522.99	6,289,694.70	5,727,876.36	5,977,281.31	5,984,452.36
Позичка для УНС корп. ім. Д. Галичина		104,551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04	104,551.04
Позичка для корп. Дому УНС		2,800,000.00	2,800,000.00	2,800,000.00	2,800,000.00	2,800,000.00	2,800,000.00
Разом	$	66,436,634.96	66,260,137.17	66,212,207.99	66,206,558.23	66,139,878.12	67,529,323.75

СТЕФАН КАЧАРАЙ
касир

Юрій Саєвич – журналіст, редактор, перекладач

Відомий радіожурналіст Юрій Саєвич народився у 1945 році, батьки походять з західніх областей України, освіта вища, магістр. Інтерв'ю з ним провів журналіст Анатолій Гороховський, який до приїзду у США багато років жив і працював у Львові.

Був час, коли у Львові не можна було слухати радіопередачі „Голосу Америки" українською мовою. Їх глушила потужна станція, вежі якої височіли поблизу від собору святого Юра. Однак в Брюховицьких лісах або в Карпатах перешкоди втрачали свою силу й американських дикторів можно було слухати без настирливого супроводу радіоглушників.

Найбільше мені подобалися спортивні репортажі, які готував Юрій Саєвич. Від інших вони відрізнялися особливим кольоритом. Відчувалося, що він вміє зацікавити слухачів. Наприкінці минулого року в Чікаго, на урочистому вечорі, присвяченому 50-им роковинам української школи, створеної при церкві святого Миколая, моє місце за святковим столом виявилося поруч зі жвавим чоловіком спортивної статури, який з увагою розглядав фотоальбом, присвячений ювілею навчального закладу.

– Спробуйте знайти мене на цій фотографії, – попросив незнайомець і подав мені альбом.

– Пробачте, але не можу вас упізнати.

– І не дивно, адже фото зроблене понад тридцять років тому. А втім, мені видається що вже час нам познайомитися. Мене звати Юрій Саєвич.

– З „Голосу Америки"?

– Той самий.

Увесь вечір ми провели разом і домовились, що Юрій Саєвич прийде до мене додому на розмову. Я був дуже радий, що маю честь приймати такого поважного гостя.

– Найперше я попросив би Вас розповісти, як Ви потрапили на радіо „Голос Америки".

– Після закінчення університету у Вашінґтоні я поставив собі за мету влаштуватися на радіостанцію „Голос Америки". Це була моя давнішня мрія. Та незабаром я зрозумів, що це не така вже проста справа, адже найперше треба було скласти іспити, в тому числі зі знання української мови. Мені видавалося, що мову я добре знаю, адже в Чикаґзькій українознавчій школі, в якій я вчився, з цього предмету мав відмінну оцінку. Але іспиту не склав, довелося знову сісти за підручники. Опанувати мову допоміг мені професор Семчишин, у якого я брав лекції. Друга спроба завершилась успішно, в квітні 1974 року я приступив до роботи. Спілкуючись зі своїми колегами, я зрозумів, що вони говорять зовсім іншою мовою, ніж я. Щоб одержати право самостійно вести передачі, мені треба було ще багато попрацювати. Коротше кажучи, довелося з'їсти не один пуд солі, доки я взяв в руки мікрофон. З тієї пам'ятної для мене днини минуло 27 років, за цей час довелося освоїти кілька суміжних професій, а саме – перекладача, диктора, редактора. Мені пощастило стати першим кореспондентом „Голосу Америки" у Києві.

– Цікаво довідатися про український відділ „Голосу Америки"?

– „Голос Америки" веде передачі 50-ма мовами. В українському відділі працює близько 25 осіб. Власне мовлення складає чотири години на добу. А ось в сусідньому з нами російському відділі журналістів та допоміжних працівників в чотири рази більше, а обсяг мовлення – 18-20 годин на добу. У складі нашої редакції – співпрацівники, які походять з України. Всі ми – одна сім'я, що безумовно сприяє дружній, злагодженій роботі.

– Чи ви відповідали за певну ділянку редакційної роботи?

– Кожний з нас мав кілька обов'язків. Моєю головною ділянкою роботи був спорт, окрім того, я вважався експертом з питань прав людини, так званого Гельсінського процесу. Ці дві спеціялізації дали мені можливість подорожувати по цілому світі. Я був на трьох Олімпіядах і на чотирьох міжнародних конференціях, присвячених виконанню Гельсінських угод.

– Буваючи на Олімпіядах чи на змаганнях на першість світу, ви мали нагоду зустрічатися з українськими провідними спортсменами, які виступали у складі збірних команд СССР?

– Нагоду я дійсно мав і кожного разу охоче користувався нею. Запам'ятався фінальний матч між волейбольними командами США та СССР, який проходив в гострій спортивній боротьбі і закінчився перемогою американців. Мене зацікавили два спортовці-українці за походженням – Олександер Сороколіт, якого вважали кращим волейболістом світу, та його колега Ткаченко з Києва. Вони охоче розповіли про себе та про проблеми, які існують в цьому виді спорту. Ще одна пам'ятна зустріч. Було це в Бафало на всесвітній універсіяді, на якій прославилася українська гімнастка Тетяна Лисенко. В розмові зі мною вона сказала: „Досі я виступала за совєтську імперію, а тепер хочу всі сили віддати на славу моїй милій батьківщині – Україні".

– Здогадуюсь, що були у вас і не зовсім приємні зустрічі ?

– Прикро визнати, але чимало з них не приносили мені задоволення. Напевно, багатьом читачам відоме ім'я колишнього чемпіона світу з важкої атлетики Леоніда Жаботинського. На одному з міжнародних змагань я попросив у нього інтерв'ю, він погодився, однак сказав, що зустрінемося пізніше. Я цілий день ходив за ним, та все даремно. В кінцевому підсумку Жаботинський відмовився від інтерв'ю, посилаючись на те, що погано володіє українською мовою, хоча на цій мові він зі мною попередньо добре розмовляв. Примірно така ситуація склалася в Нью-Йорку, де відбувалися легкоатлетичні змагання. Дуже мені хотілося поговорити з Сергієм Бубкою, але той категорично відмовився, знову ж таки посилаючись на незнання мови.

– Як ви гадаєте, чи дійсно головною причиною була мова?

– Це далеко не так. Існуючий совєтський режим виключав можливість спілкування спортсменів з закордонними журналістами і зокрема з працівниками „Голосу Америки". За кожним учасником змагань, прибулим з СССР, неухильно слідкували кагебісти і якщо хтось порушив встановлені правила, той назавжди був позбавлений права участи в міжнародних змаганнях.

– В світі поширена думка, що в Америці немає цензури. Варто було б почути вашу думку з цього приводу.

– В редакції знали, що не всі питання можна було порушувати в своїх передачах. Я записав інтерв'ю з Володимиром Чижовичем, який в той час був головним тренером американської національної збірної команди з футболу, за походженням – українець. Він розповів мені, що мав зустрічі із совєтськими спортсменами, серед яких були футболісти з України, які, між іншим, сказали, що хотіли б виступати за Україну. Заступник головного редактора відділу, почувши це, сказав, що в такому вигляді передачу не можна давати. Довелося мені вирізати частину розмови.

Змушений сказати, що ми повинні були триматися осторонь певних тем. В зв'язку з цим варто згадати мій репортаж з Олімпіяди, яка відбулася в Сараєво в 1984 році. В останній день ігор була скликана прес-конференція, яку проводив президент Міжнародного олімпійського комітету (МОК) Самаранч. Я запитав його: що перешкоджає Україні, яка є членом ООН, стати рівноправним членом олімпійського руху? У відповідь почув: „МОК має справу лише з національними олімпійськими комітетами." Про це йшлося в моєму репортажі, який викликав незадоволення керівництва відділу. Я зрозумів: „Те, що дозволено недержавним журналістам, не дозволено „Голосові Америки", тому, що наша робота пов'язана з американською закордонною політикою. Саме в той час США спрямовували свої зусилля на послаблення напружености з Совєтським Союзом, і моє запитання Самаранчу, на думку нашого керівництва, виявилося недоречним.

– Чи мала редакція інформацію про те, як сприймаються в Україні передачі, які ви готували, чи отримували листи від радіослухачів?

– Дуже рідко приходили листи з України, але в них нас критикували за те, що ми є ворожим голосом, що вірно служимо американському імперіялізмові. Зараз зміст нашої пошти зовсім інший: в численних листах містяться подяки за цікаві і багато в чому повчальні передачі.

– Наскільки мені відомо, в 1993 році на радіостанції „Голос Америки" був створений телевізійний відділ, який готує щотижневий тележурнал „Вікно в Америку". Розкажіть про свою участь в цій праці.

– Якщо бути відвертим, то мушу сказати, що ця праця припала мені до душі. За короткий час я опанував по суті нову для мене професію телевізійного журналіста. Наш журнал, який призначений для телеглядачів України, розповідає про Америку, а також про життя української діяспори США. Наскільки нам відомо, ці передачі користуються популярністю у телеглядачів. А тепер хотів би коротко розповісти про телевізійні репортажі, які принесли мені задоволення.

Найперше слід назвати розмову з молодим льотчиком-винищувачем українського походження Яремою Сосем, який служив на літаконосці „Америка". Він визнаний кращим пілотом військово- морських сил Тихоокеанського реґіону. А нещодавно я підготував репортаж, в якому розповідалося про родину загиблого українського журналіста Ґонгадзе, якій американський уряд надав притулок.

– Мені відомо, що ви успішно сполучаєте роботу журналіста з діяльністю перекладача.

– Коли стало відомо, що Джордж Буш старший (в 1991 р.) має відвідати Київ, то в Державному департаменті знялася паніка, бо не було англо-україномовного перекладача. Хтось з працівників цієї установи згадав, що я перекладав для української парляментської делеґації підчас її перебування у Вашінґтоні в 1990 році. Мені запронували стати президентським перекладачем і я вирушив в дорогу. А потім до Вашінґтону приїхав голова Верховної Ради України Леонід Кравчук, якому я теж допомагав в бесідах з американськими керівними діячами.

В січні 1994 року Президент Б. Клінтон поїхав до Києва і знову мене попросили виконувати обов'язки перекладача. Крім того, неодноразово перекладав в Білому домі телефонні розмови між Клінтоном, Кравчуком та Кучмою. Зараз ці обов'язки виконує старший дипломатичний перекладач Марта Зєлик, українка за походженням, яка у свій час теж працювала на радіостанції „Голос Америки ".

Таке моє життя, життя журналіста, який постійно мусить тримати руку на пульсі подій, неодмінно бути там, де відбуваються цікаві події

- Дякую вам, пане Юрію, за розмову, бажаю вам нових цікавих репортажів, творчого довголіття.

Юрій Саєвич (зліва) перекладає для Івана Драча, тодішнього голови НРУ

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Перша Лемківська Ватра в США

ЕЛЕНВІЛ, Н. Й. – 8-10 червня вперше у Сполучених Штатах Америки запалала традиційна Лемківська ватра – свято лемківської культури. З ініціятиви Крайової Управи Організації Оборони Лемківщини (ООЛ) вона відбулася на оселі Спілки Української Молоді.

Ввечері, 8 червня, гостей запросила до танцю оркестра „На здоров'я". 9 червня, від самого ранку, на поле оселі СУМ прибували авта. Чоловіки розводили вогонь і на рожнах пекли поросят, жінки готували вареники, ковбасу з капустою, борщ та інші страви для прибулих учасників зустрічі.

Після обіду, на площі біля польової сцени Оселі, молодь приготувала символ свята – „ватральне вогнище", а на спортивному полі відбувались футбольні змагання команд спортивного клюбу „Крилаті" з Йонкерсу, Н. Й., і збірної новоприбулих з Львівщини. Перемогли новоприбулі футболісти.

О год. 5:30 по полудні, голова організаційного комітету і староста Ватри Василь Гаргай офіційно відкрив свято і запросив на сцену голову Організації Оборони Лемківщини Зенона Гальковича і голову Об'єднання Лемків в Канаді Андрія Ротка, а також привітав присутніх членів Світової Федерації Українських Лемківських Об'єднань Зенка Гальковича, Івана Филя і Стефана Гованського.

На свято прибули голови відділів ООЛ Іван Завада, Стефан Гованський, Василь Гаргай, Василь Матлага, Іван Сорока (заступник голови), Володимир Блажейовський, Ярослав Кравчишин (передав привіт), Іван Філь, Михайло Халупа.

Староста привітав колишнього довголітнього голову Фундації досліджень Лемківщини в Америці Мирона Миця, теперішнього голову Фундації Стефана Гованського, колишніх провідників Крайової Управи ООЛ – Юліяна Котляра та Івана Хомка.

Вітальне слово виголосив голова Крайової Управи ООЛ Зенко Галькович. Він зокрема привітав заступницю голови КУ ООЛ, редакторку журналу „Лемківщина" Марію Дупляк.

Василь Гаргай попросив до традиційного запалення Ватрального вогнища перших членів ООЛ і довголітніх діячів українсько-лемківської громади в Америці Мирона Миця, Юліяна Котляра, Івана Хомка, Петра Русинка і Дмитра Кулика. Усі заспівали пісню „Гори наші Карпати".

В концертній частині першою виступила танцювальна група „Майбутні кроки" з осередку СУМ в Пасейку, Н. Дж., якою керує Володимир Юрченюк. Другою частиною концерту керував Адам Стець з Кліфтону, Н. Дж. Виступили дует „Мрія" з Перемишля, Польща – Оля Попович і Оксана Масна, тріо Бандуристок і „Метеликові крила" у складі Галини Чеховської, Олі Смоленьчак і Алі Кузевич, танцювальна група „Звуки", гумористи Іван Ґресь і Петро Вислоцький.

Опісля була запрошена до слова головний доповідач Ватри, мгр. Діяна Гованська, котрій ухвалено стипендію Фулбрайта в травні 1998 року для вивчення матеріялів акції „Вісла". В своїй доповіді Д. Гованська розкрила суть акції, проведеної польським урядом в 1947 році.

В. Гаргай запросив присутніх продовжити вечір забавою. Аж до ранку учасники Ватри танцювали та веселились при звуках оркестри „На здоров'я".

Перша Лемківська Ватра закінчилась в неділю, 10 червня, після Служби Божої, котру відправив о. Петро Бронський з парафії св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й.. Перша Лемківська Ватра в США була успішною. Особлива подяка організації Спілки Української Молоді в Америці і адміністрації оселі за підтримку і співпрацю, а зокрема молодому менеджерові оселі Петрові Косцьолку. Запрошуємо на Другу Лемківську Ватру, котра відбудеться 21-23 червня 2002 року.

Стефан Гованський,
член Організаційного комітету Лемківської Ватри

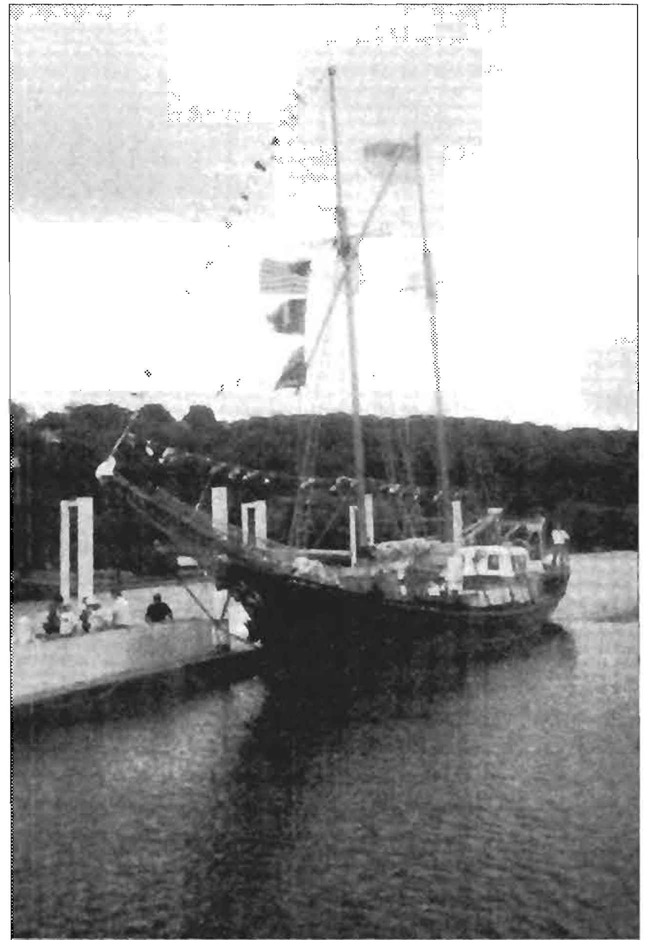
Шхуна „Батьківщина" вирушила в експедицію до Великих озер Америки

НОРВИЧ, Конн. – 26 травня представники міської Ради, ентузіясти мореплавства та численні гості на побережжі мальовничої ріки Темс проводжали корабель „Батьківщина" у дальше плавання до Великих озер, де „Батьківщина" братиме участь у фестивалях у Бафало, Клівленді, Дітройті. Пливучи під гаслом „Нехай світ пізнає Україну", корабель буде звертати увагу американської публіки на річницю 10-ліття проголошення незалежности України і завершить експедицію в Чикаґо 24 серпня.

Водночас шхуна співпрацюватиме з Фондом Допомоги Дітям Чорнобиля (ФДДЧ), як „амбасадор доброї волі", щоб поінформувати американське громадянство про наслідки ядерної катастрофи і дістати фінансову підтримку для гуманітарної місії ФДДЧ.

Під час прощальної церемонії капітан Дмитро Бірюкович подякував бізнесменам, особливо Роналдові Аліяно – керівникові вантажних кораблів „Лонг Айленд Саунд", Джонові Вроновському, який подарував „Батьківщині" понад 20,000 долярів на направи, Миколі Ґудзьові і Стефанові Фемяку з Наентик за приміщення для залоги. Президент міської Ради Ричард Абеле подякував капітанові Д. Бірюковичу і членам залоги за їхню місію доброї волі. Головний менеджер міста Билл Толман вручив Д. Бірюковичу прапор міста – „Рожі Нової Англії", який майорітиме на щоглі впродовж подорожі по Великих озерах. На закінчення програми український хор „Євшан" з Гартфорду відспівав „Сотвори Господи" на честь капітана і його залоги.

Олесь Кузьма

„Батьківщина" готується до відпливу на Великі озера.

Члени хору „Євшан" зустрічають „Батьківщину" на причалі в Норвичу.

Уточнення

У дописі Методія Борецького „Комп'ютери від „Кобзаря" („Свобода", ч. 25) через недогляд помилково подано число телефону і факсу інж. Ореста Ганаса. Має бути: (610) 377-3383.

СКУ звертає увагу на життя українців Південної Америки

З 25 квітня по 7 травня цього року Генеральний секретар Світового Конґресу Українців Віктор Педенко відвідав українські громади в Південній Америці – у Бразилії, Параґваї та Арґентині. Нижче подаємо його коротку розповідь про цю подорож.

БРАЗИЛІЯ. – В Бразилії українці почали поселятися ще з 1876 року. Це були переважно еміґранти з Галичини. Після Другої світової війни до Бразилії прибуло значне число українців, але до 1960 року більшість з них переїхала в США або в Канаду. Сьогодні в цій країні проживає приблизно 450,000 українців. Вони скупчені в південній частині Бразилії – у провінції Парана, в містах Курітибі, Прудентополісі і околиці Сан-Паулу.

В Сан-Паулу на 16.5 мільйона населення проживає понад 200 українських родин. Є Народний дім, одна католицька церква і три православні. Також є мистецький танцювальний ансамбль „Київ", який нараховує 50 молодих танцюристів. Сан-Паулу належить до Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації, осідок якої в Курітибі. Керівники української громади міста – Олег Шиманський і Юрій Рибка.

Населення Курітиби – 2,5 мільйона, а українців тут 40,000. Діють католицька катедра Івана Хрестителя і православна катедра св. Димитрія, товариства, музеї, семінарії, видається часопис „Хлібороб", якого редактором є Тарлецький. Очолює Українську Бразилійську Центральну репрезентацію Йосиф Вельґачмолодший – молодий, динамічний провідник. В Курітибі знаходиться один з найвідоміших у світі центрів пересадки кісткового мозку. В ньому стажуються лікарі і медсестри з України. В Києві вже відкрилася клініка, в якій ці складні операції відбуваються, і вже шість осіб мали трансплянтацію кісткового мозку.

Прудентополіс знаходиться за 200 км. від Курітиби. Це один з головних центрів українців у Бразилії. Тут 75 відс. населення – українського походження (це вже 3-тя і 4-та ґенерація українських поселенців). В Прудентополісі знаходиться центр Отців Василіян, колеґія катехиток св. Ольги, (директор Віра Лозова), церква св. Йосафата, друкарня, якою керує отець Залуцький і в якій видаються газета, журнал, релігійні та світські твори, колеґія-школа св. Непорочної Діви, якою провадить сестра Тереса, Земельний Комітет, який допомагає фінансово українцям набути земельні паї, музей, яким опікується Мирослава Крива, Капеля молодих бандуристів (заснована Валентиною Родак), є пам'ятник Тарасові Шевченкові.

ПАРАҐВАЙ. – Українців в Параґваї близько 5,000. Більшість прибуло в Параґвай в період з 1936 по 1938 рік, але багато з них переїхало в Бразилію, Арґентину і в Північну Америку. В Енкарнасіоні є осідок централі „Просвіта", а також активні мистецькі одиниці при Православному братстві св. Юрія – „Водограй" і „Вітерець". Очолює „Просвіту" Андрій Баранський, а Василь Олійник є активним провідником української православної громади.

АРҐЕНТИНА. – Перебуваючи в Арґентині, в місті Посадос, я мав можливість відвідати параґвайське місто Енкарнасіон, яке розташоване через річку Парану навпроти Посадосу. В супроводі Михайла Худика, в Енкарнасіоні я відвідав українську автокефальну православну церкву св. Юрія, українську католицьку церкву Введення в Храм Пресв. Богородиці, пам'ятник Тарасові Шевченкові в центральному парку міста і зустрівся з активом української громади.

29 квітня я вилетів до Фоз де Іґуазу, де мене зустрів голова української громади Посадосу Юрій Баланда. Арґентина має 34 мільйони населення, українців тут 300,000, вони проживають в провінціях Кордоба, Місіонес, Чако і в столиці Арґентини – Буенос-Айресі, де живе 35,000 українців. В провінції Місіонес українці скупчені в містах Апостолес і Посадос.

У Посадосі є Дім української культурної асоціяції, українська католицька церква св. Володимира і колеґія св. Василія Великого. Це приватна школа, в якій навчається 1,500 студентів, навчання проводиться на високому рівні.

Апостолес – містечко з населенням 30,000, з яких 5,000 українців. Це колиска українського поселення в Арґентині. Сюди українці приїхали ще в 1897 році, і в центрі міста стоїть пам'ятник і каплиця, які відзначають столітню працю українців. Тут також є пам'ятник Тарасові Шевченкові. В цім місті є дві вулиці з українськими назвами: вул. Україна і вул. Т. Шевченка, українська греко-католицька церква, український музей, яким опікуються Сестри-Василіянки, український клюб і українська оселя.

В Буенос-Айресі я зустрічався з активістами Української Центральної Репрезентації в Арґентині Юрієм Іваником і Віктором Аресом і членами Товариства Відродження, головою якого є Богдан Коваль. Присутнім був також Дмитро Грабар, голова Головної Ради Української Центральної Репрезентації в Арґентині. Також відбулася зустріч з послом України в Арґентині д-ром Олександром Майданником, з Владикою Греко-Католицької Церкви Михайлом (Микицеєм). Я відвідав катедру св. Богородиці і мав зустрічі з головою Пласту Адріяном Липинським, із головою Товариства „Просвіта" Є. Тауридським.

На закінчення перебування в Арґентині я відвідав Міжнародний ринок книжки (це вже 27-ий рік цього ринку), в Український день. На ринку був український стіл, де можна було придбати українські книжки і експонати української культури. Цей стенд доглядали українці Буенос-Айресу, зокрема Марта Стернюк – одна з діячів української громади. На концерті виступили хор і танцювальний ансамбль „Просвіти". З привітом виступив посол України.

В Південній Америці українці вже проживають більше ніж 100 років. Вони побудували церкви, домівки, школи, організації і установи. Число активних провідників, як і в інших країнах поселення, зменшується. Асиміляція зменшує ряди свідомих українців.

Сьогодні Південна Америка переживає економічний спад. Безробіття не дає можливости людям запевнити свої потреби. Українці також нелегко переживають ці часи. Між ними є люди заможні, середнього економічного рівня і бідні. Але вони всі сповнені духом оптимізму – українським духом.

Велика заслуга їх та їхніх попередників, що за цей довгий час проживання в Південній Америці вони не втратили своєї українськости і все ще активно представляють українську культуру і мистецтво в Південній Америці. Як Україна стане спроможна допомагати українцям в діяспорі, тоді рівень української свідомости підвищиться по всіх закутках землі, включно з Південною Америкою, а тим часом нашим обов'язком є надавати допомогу в Південній Америці тим, хто її потребує.

Виступ визначного мовознавця

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Українська громада 8 травня 2001 року мала нагоду вислухати думки про стан української мови в Україні та про стан правописних справ. Автором доповіді був д-р Олександер Пономарів, завідувач катедри української мови і стилістики Київського університету ім. Т. Шевченка. Доповідь відбулася старанням Осередку НТШ та Філії УКУ в Філядельфії.

Сесію відкрив голова Осередку НТШ д-р Ярослав Залінський і представив доповідача. Слухачі мали нагоду ознайомитися з думками людини, яка активно діє в центрі справжньої науки України. Від самого початку його виступу нав'язався духовий зв'язок між доповідачем і авдиторією.

У першій частині д-р О. Пономарів сказав про ті політичні промахи, яких допустилися невироблені політики України, що унеможливило утвердити українські національні настрої в країні, а тим самим повсюдне вживання української мови. Причинами такого стану була історична спадщина московського довговікового панування, брак нових кадрів для державної адміністрації великої, занедбаної і приспаної ворогом країни. „А що буде, як прокинеться зненацька національна свідомість і запанує „націоналізм", якого так жахався минулий режим, чи не вибухне, бува, революція...?".

Такі побоювання гальмували поступ національного життя, „на всякий випадок" залишали на старих місцях тих самих номенклятурників, тільки міняли національні барви і емблеми, що, по суті, нічого не міняло, давні закони діяли далі, комуністи підносили голови, поширювали вживання російської мови.

Щодо самої правописної комісії і її перетворень: є справжні мовознавці, яким залежить на створенні дійсно українських правописних правил. Але є й такі, які кидають колоди під ноги і зупиняють працю, вважаючи чисто українські давні форми діяспорно-галичанськими чи прямо націоналістичними. Отож доводиться боротися проти всяких брехливих нісенітниць, які, будучи прийнятими владними колами „за чисте зерно", зупиняють усю послідовну працю. Все ж проф. О. Пономарів вірить, що до кінця року можна буде перебороти ті перешкоди і узаконити найновішу редакцію правопису, щоб він був прийнятий усім українством, не лише Україною, а й усією діяспорою. Доповідач терпеливо відповідав на запити слухачів. Українська громада вдячна визначному науковцеві-патріотові з Києва за його доповідь.

Д-р Наталія Пазуняк

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

8 липня – відкриття 34-ої малярської виставки „Ґражда-2001" у Гантері.

◆

До 8 липня триває в Українському клюбі мистецтва та літератури і ґалерії Маяна (136 Second Ave., New York) фотовиставка коштовностей періоду Київської Русі (XII-XIII ст.). Вступ 7 дол.

◆

28 липня – концерт хору „Думка" на Союзівці. Початок о 8:30 вечора.

◆

3, 4, 5 серпня – Український національний фестиваль у Канаді проводить Carpathia Credit Union. Тел.: (204) 622-4600, (877) 474-2683. Факс: (204) 622-4606. E-mail: cnuf@mb.sympatico.ca

◆

1 вересня – плавацькі змагання на Союзівці за першість УСЦАК і нагороди УНСоюзу. Зголошення – до 20 серпня. Вписове – 5 дол.

◆

14 жовтня – свято з нагоди 25-ліття Українського музею в готелі New York Palace (455 Madison Ave.). Тел. (212) 228-0110.

◆

14–16 жовтня – з'їзд-зустріч колишніх студентів з табору Мітенвальд на „Союзівці". За інформаціями телефонувати до Михайла Мочули (973)340-8495 або e-mail: mykhaylo@msn.com.

Оголошення в розділі „Календарець подій" вміщуються тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями. В розділі можуть безкоштовно вміщуватися повідомлення про громадські події, що проводяться без оплати вступу. Тел. відділу реклями (973) 292-9800, дод. 3040.

Візита Святішого Отця Івана Павла II в Україну

Папа Іван Павло II (фото зліва) посвячує площу, на якій плянується збудувати Український Католицький Університет. Ректор Львівської Богословської Академії д-р о. Борис Гудзяк (посередині на фото вгорі) перед прибуттям Святішого Отця на церемонію посвячення.

Професор Мирослав Лабунька, лицар Папського ордену св. Григорія Великого (зліва) і президент Світового Конґресу Українців Аскольд Лозинський перед врученням Папі Іванові Павлові II бронзової скульптури Анни Ярославни, 27 червня. Ця скульптура – твір мистця Григорія Крука – є подарунком Святішому Отцеві від світового українства.

Україна - міст між Сходом і Заходом

ПАРСИППАНІ, Н. Дж. – Виступаючи 29 червня перед прочанами, які зібралися у Ватикані на честь дня Святих Петра і Павла, Папа Іван Павло II назвав свою недавню візиту 23-27 червня в Україну частиною Божественного пляну повернення Европи в лоно християнства.

„Візита в Україну, що є історичним мостом між Сходом і Заходом, була моєю давньою мрією, про здійснення якої я просив у своїх молитвах, – сказав Папа перед полуденною проповіддю на площі Святого Петра. – Здійснення цієї мрії стало потвердженням Божественного промислу: Церква в Европі має знову дихнути повними грудьми, а сам континент – повернутися в лоно християнства".

Іван Павло II підкреслив гостинність зустрічі, яку йому влаштували 2 мільйони українців, прийшовши на „теплі і зворушливі" Богослуження в Києві і Львові. „Хочу висловити всім українцям свою щиру подяку за їхню гостинність", – додав понтифік.

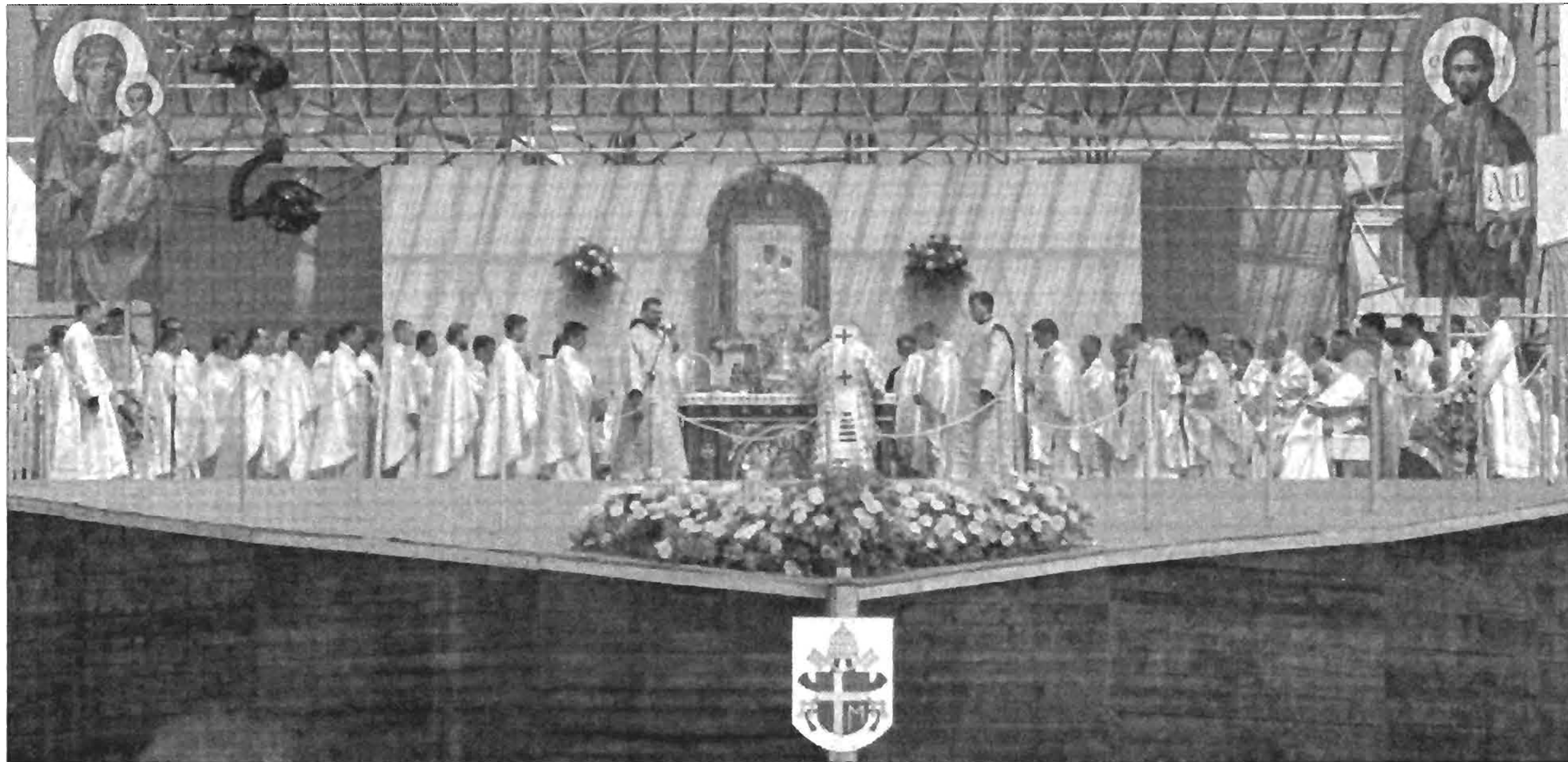
Знаменною слід вважати акцію 26 червня, коли Папа, на прохання ректора Львівської Богословської Академії д-ра о. Бориса Ґудзяка, посвятив землі і будинок майбутнього Українського Католицького Університету. На пам'ять про цю далекосяжну подію д-р о. Б. Ґудзяк подарував Святішому Отцеві маленький вівтар з чашею і дискосом, ня якому правили ісповідники віри в часи катакомбного інсування Української Греко-Католицької Церкви.

На жаль, доводиться говорити, що деякі антипапські ексцеси в Україні не мають нічого спільного з гостинністю. Близько 30 осіб у неділю, 1 липня, взяли участь у хресній ході православних віруючих Московського патріярхату в Києві з нагоди закінчення візити в Україну Папи Римського Івана Павла II. Після обходу Києво-Печерської Лаври учасники ходи збиралися в автомобілях проїхати містом, щоб „освятити від скверни" місця перебування понтифіка в українській столиці.

У своїх екзальтованих виступах в телевізійних- і радіопрограмах, у церковних проповідях духовенство УПЦ Московського патріярхату безцеремонно потривожило душу Богдана Хмельницького: мовляв, якби він жив тепер, то не дозволив би Папі ступити на київську землю. Це безпідставне запевнення спростував Тимоті Снайдер, професор східньоевропейської історії у Єйльському університеті, нагадуючи, що Хмельницький був справжнім европейцем, випускником єзуїтської академії у Львові, він володів українською, латинською і польською мовами, але не російською. Тими самими мовами, як тоді Хмельницький, тепер володіє Папа Іван Павло II. Снайдер каже, що Хмельницький, певна річ, захищав православ'я, але ж не для того, щоб його центр перейшов з Києва до Москви, бо „історично Україна була ближче до Европи, ніж нині думає багато українців".

У зв'язку з тим, що головним стратегом заходів проти візити Папи Римського до України був Московський патріярх Алексій II (світське прізвище Рідіґер), журналіст Ростислав Хотин в українській програмі новин радіо Бі-Бі-Сі розповів про ганебну сторінку біографії Алексія II, який в совєтські часи діяв як один з белічі аґентів КҐБ і за вірну службу цій кривавій організації був нагороджений орденом. В дусі традиційних для таємних російських служб підступів, українській суспільній думці вперто накидається оцінка, нібито єдиною причиною всіх міжцерковних непорозумінь в Україні є саме УГКЦ. Відповідаючи на ці закиди, голова Комітету релігійних справ Львівської обласної держадміністрації Степан Боруцький повідомив, що на 20 різних міжконфесійних непорозумінь в межах усієї Львівської области лише два припадають на стосунки між Українськими Православними Церквами і УГКЦ. Така ж ситуація панує в усіх інших західних областях України. Тобто ідеться про процес нормалізації взаємин між найголовнішими Церквами в Україні. Цей процес дістав могутній стимул в результаті візити в Україні Глави Вселенської Церкви.

Неспростовним фактом – підкреслює вся світова преса – є той духовний ентузіязм, з яким Україна зустріла Святішого Отця Івана Павла II, Апостола миру між народами і єдности Христової Церкви.

Момент Божественної Літургії за візантійським обрядом на спортивному летовищі „Чайка" під Києвом 25 червня.
Фото УНІАН

Місія Святішого Отця - духовна єдність між людьми

Як повідомлялося у попередньому числі „Свободи", 24 червня в Києві, у Національній філармонії відбулася зустріч Папи Івана Павла II з представниками Всеукраїнської Ради Церков та релігійних організацій (ВРЦ), у якій взяли участь чільні діячі усіх конфесій України, крім духовенства Української Православної Церкви Московського патріярхату. ВРЦ – це консультативно-дорадчий орган, створений з ініціятиви Президента Леоніда Кучми з метою об'єднання духовних зусиль, яких вимагають завдання відродження України. Нижче подаємо найхарактерніші уривки з промов на цій важливій зустрічі, якою провадив Верховний Архиєпископ УГКЦ і кардинал Любомир Гузар.

„...Україно, Богом благословенна Земле, християнство становить невід'ємну частину твоєї громадянської, культурної і релігійної ідентичности! Ти виконувала і далі виконуєш важливе завдання у великій сім'ї слов'янських народів і европейського Сходу. Зі спільного християнського коріння зумій взяти життєдайні соки, якими будеш продовжувати зрощувати у Третьому тисячолітті паростки виноградної лози твоїх церковних Спільнот...

Мої вітання шлю також вам, представники інших релігій та релігійних організацій, що в Україні тісно співпрацюєте з християнами. Це характерна ознака вашої Землі, яка завдяки своєму особливому розташуванню й обрисам становить природний міст не тільки між Сходом і Заходом, але також і між народами, які тут знаходяться вже багато століть. Це народи відмінні своїм історичним походженням, культурними традиціями, релігійними віруваннями. Хотів би пригадати численну присутність євреїв, що становлять спільноту, яка сильно закорінена в українському суспільстві і культурі. Також і вони вистраждали несправедливості і переслідування за те, що залишились вірними релігії своїх батьків. Хто зможе забути про цю жахливу данину крові, якою вони заплатили за фанатизм ідеології, яка захищала перевагу одної раси над іншими? Власне тут, у Києві, у місцевості Бабин Яр, під час нацистської окупації за кілька днів було вбито величезну кількість людей, серед яких понад 100,000 євреїв. Це був один серед багатьох найжорстокіших злочинів, які, на жаль, була змушена записати історія у минулому столітті...На яку жорстокість здатна людина, яка себе обманює, що може обійтися без Бога!...".

(З промови Папи Івана Павла II)

„...Які виклики стоять перед нами? На мою думку, першим слід було б назвати існування в Україні реальної багатоконфесійности. В минулому деякі Церкви втішалися привілейованим статусом у тих державах, до складу яких входили українські землі. Інші, навпаки, були поставлені поза законом. Сьогодні всі Церкви та релігійні організації втішаються однаковими правами і є рівними перед законом. Це велике досягнення української державности, хоч немало ще залишається зробити. Зокрема ті Церкви та релігійні громади, які були перслідувані, репресовані й поставлені поза суспільством в часи комуністичної диктатури, очікують навчальних закладів та інших структур, які служать суспільству. Зі свого боку, нові обставини співіснування релігійних громад спонукають нас самих якнайглибше пізнати джерела миру й толерантности, що містяться в наших релігійних традиціях, і виявляти їх у практиці наших стосунків".

(З привітання Верховного Архиєпископа УГКЦ кардинала Любомира)

„...Це для мене велика честь – вітати Папу в імені єврейської громади в Україні. Я щасливий, що живу в Україні, де, незважаючи на десятиліття комуністичного правління, котрий зруйнував релігійні основи, релігійне життя відновлюється,... де Конституція дає запоруку свободи релігії, а люди мають можливість це право здійснювати.

Ми благословимо, щоб Бог дозволив Папі ще довго бути надхненням світу, хоч би ще до 120 років життя – жити 120 років є найбільшим благословенням, яке ми, євреї, уділяємо особливо заслуженим людям.

Під час війни були єврейські батьки, котрі знали, що їх чекає смерть у концентраційних таборах. Щоб зберегти їхніх дітей, вони залишали їх зі своїми католицькими польськими сусідами. Після війни єврейські провідники і ті, що вижили, хотіли, щоб тих дітей було повернуто. У більшості випадків дітей не повернуто, але в одному містечку було інакше. Там працював молодий священик, людина глибоких моральних переконань, і він заявив, що ці єврейські діти-сироти не належать Церкві. Вони належать і є частиною єврейського народу і їх треба повернути. Ім'я того священика було Кароль Войтила. Покійний великий рабин Плонху і Блужева в Польщі Ізраел Спіра стверджував, що за таку відвагу і чесність Бог винагородив того священика та зробив його цим великим і шанованим Папою Іваном Павлом II, людиною, моральність і духовне провідництво якої шанує все людство..."

(З привітання Головного рабина Києва та України Якова Блейха)

„Ваша Святосте!

Ваш приїзд до Києва, після візитів до православних країн Румунії і Греції, є подією історичного значення, яка прикувала до себе увагу майже всього світу. Сердечно, з християнською любов'ю ми вітаємо Вас у золотоверхому Києві – столиці Української держави, „матері міст руських", центрі східнього християнства, звідкіля світло Христової віри прийнятої з Православної Візантії, засяяло на півночі і сході, в Москві і Сибіру.

Вперше в історії мирна нога Глави Римо-Католицької Церкви стає на українську землю, де в минулому точилася боротьба між православними і католиками. Світ шанує Вас як Папу-миротворця, який намагається лікувати рани як на тілі церковнім, так і всього людства, намагається примирити те, що з точки зору людського розуму є непримиренним.

Ми сподіваємось, що Ваша візита в Україну буде сприяти розвиткові православно-католицького діялогу, а не поглибленню розділення, як це пророкує Москва. Ми будемо раді засвідчити, що православні і католики можуть і повинні жити як брати і сестри в дусі християнської любові, і цьому сприятиме Ваша візита.

Московський Патріярхат боїться прозелітизму, який уже засудили всі християнські Церкви. Ми віримо, що Ваше перебування в Україні не має нічого спільного з прозелітизмом, а навпаки, буде сприяти примиренню між православними і католиками та утвердженню християнської любови.

На сьогодні наші Церкви залишаються розділеними, але ми щоденно молимось до Глави Церкви Господа нашого Ісуса Христа за з'єднання святих Божих Церков і мріємо про досягнення цієї єдности. Нам потрібна єдність у вірі й істині. Гордість і владолюбство роз'єднали Церкви Сходу і Заходу. Одним словом, гріховність роз'єднала християнський світ, бо така її сутність. Любов з'єднує, а гріх роз'єднує.

Ми підтримуємо екуменізм, який ставить за свою мету досягнення єдности Церкви, але, вступаючи в третє тисячоліття, православні, католики і протестанти повинні змінити акцент в екуменізмі. Катастрофічне падіння християнської моралі, руйнація сім'ї, секуляризація церковного життя є такою ж загрозою людству, як ядерна війна є загрозою життю на землі. Науково-технічний прогрес в умовах бездуховности в третьому тисячолітті може привести европейську цивілізацію до самознищення.

Могутній потенціял Римо-Католицької Церкви разом з духовністю Православної Церкви і соціяльним служінням Протестантських Церков могли б відновити християнський дух у християнстві, щоб воно, як сіль, не втратило своєї якости і історія не викинула його на потоптання.

Ще раз сердечно вітаю Вашу Святість від імені Української Православної Церкви Київського Патріярхату, яка прагне до об'єднання українського Православ'я в єдину помісну Українську Православну Церкву, і щиро бажаю, щоб Ваша історична візита в Україну була благополучною і принесла добрі плоди".

(З привітання Патріярха УКЦ Київського Патріярхату Філарета)

„Церква, готова до здійснення нових завдань..."

Слово Верховного Архиєпископа УГКЦ Любомира до Папи перед Божественною Літургією у Львові 27 червня

Благодать Святого Духа зібрала нас сьогодні на цю спільну молитву, на цю Божественну Літургію разом з Тобою, Святіший Отче. У попередні дні Ти перебував у стольному граді України, звідки засяяло на всю давню Русь світло Христової науки.

Сьогодні вітає Тебе Галицька земля – західні області України, яким в останні десятиліття випала особлива доля берегти цю віру особливим свідченням вірности Христовій науці. Львів і Галицька земля, на якій за різних історичних обставин упродовж останніх двох століть зберігалась і розвивалася католицька віра в її візантійській традиції, упали жертвою окупації безбожним режимом з усіма страхітливими її наслідками, головно з переслідуванням релігії взагалі, і нашої Української Греко-Католицької Церкви зокрема.

Зібрані тут маси народу – і я є їхнім речником – свідчать безпосередньо про те, що наша Церква, зазнавши великих і надзвичайно болісних втрат, все ж щасливо вистояла і при першій нагоді відновила своє нормальне публічне існування.

Ми дуже горді з цього приводу, але не приписуємо особливих заслуг собі. Ми усвідомлюємо, що це Божа благодать підтримала нас, явивши світові оте справжнє чудо – відродження нашої Церкви. Ласка Божа проявилася особливо в тих наших братах і сестрах, багато з яких тут присутні, – єпископах і священиках, монахах і монахинях, а також мирянах, – які повними пригорщами прийняли Божий дар і при його допомозі засвідчили перед усім світом свою вірність Христові та Його Церкві. Декого з них, як первоплоди безлічі інших мучеників та ісповідників, що їх породила ця земля, Ти, Святіший Отче, проголосиш сьогодні блаженними перед зібраним тут народом і перед усіма, хто слідкує за цим богослуженням. За це ми складаємо Тобі велику подяку.

Львів, 25 червня. Момент руху „папамобіля" вулицями міста, яке з величезним ентузіязмом і до того історичного дня небаченим багатолюддям зустрічало високого гостя.

Фото УНІАН

Київ, неділя, 24 червня. Святіший Отець Іван Павло II служив Божественну Літургію за латинським обрядом на спортивному летовищі „Чайка".

Фото УНІАН

Складаємо також велику подяку Тобі, Святіший Отче, за неоціненний дар особистої опіки над нашою Церквою, а в Твоїй особі також усім тим Твоїм попередникам, які підтримали нас у тужливі роки гонінь. Єдність із Римським Апостольським Престолом стала для нашої Церкви духовним скарбом і непохитною опорою.

При цій нагоді складаємо синівську подяку нашим великим Митрополитам Андреєві Шептицькому та Йосифові Сліпому за те, що вони старалися своєю дбайливою наукою та своїм героїчним прикладом ввірене їм стадо підготувати до жорстоких часів і їх пережити.

Може, виглядає дивним, незрозумілим і суперечливим у такий момент прославлення Української Греко-Католицької Церкви згадати також, що історія минулого століття нашої Церкви знала й темні і духовно трагічні моменти. Вони полягали в тому, що деякі сини й дочки Української Греко-Католицької Церкви, на превеликий жаль, свідомо і добровільно заподіяли кривду своїм ближнім з рядів свого рідного народу чи інших народів. За них усіх у Твоїй присутності, Святіший Отче, від імені Української Греко-Католицької Церкви бажаю просити прощення у Господа, Творця і Батька нас усіх, як також у тих, кого ми, сини і дочки цієї Церкви, в будь-який спосіб скривдили. Щоб не тяжіла над нами жахлива минувшина і не отруювала наше життя, ми радо прощаємо тим, хто в будь-який спосіб кривдив і нас.

Ми переконані, що в дусі взаємного прощення ми зможемо спокійно приступити до цього спільного з Тобою служіння Божественної Літургії в сподіванні, що так із щирою й кріпкою надією вступаємо в нове і краще століття.

Уже сьогодні, Святіший Отче, перед Тобою в любові й покорі стоїть Церква, готова до здійснення нових завдань, які випливають з нашої богоносної східньої традиції й церковного управління, а також з почесного нашого обов'язку перед усією вселенською Церквою.

Для кращого майбутнього в новому столітті ми, єпископи Української Греко-Католицької Церкви, підготовляємо плян душпастирської праці, суть якого можна передати такими словами: святість об'єднаних людей у паломництві на шляху до церковного сопричастя, щоб здійснити волю Христа-Спасителя.

Переступаємо поріг нового тисячоліття з повною довірою і уповання на Матірну Опіку Пресвятої Богородиці, під небесний покров якої наш нарід завжди ставав упродовж багатьох століть.

Зібрані тут перед Господом, випробувані лихоліттями, спраглі Бога, ми просимо Твоєї люблячої підтримки наших зусиль і Твого батьківського слова.

Час настав правити. Святий Отче, благослови!

„Ваша візита допоможе нам знайти правильні відповіді"

Промова Президента Л. Кучми на офіційній церемонії прощання з Папою Іваном Павлом II у Львові, 27 серпня

Ваша Святосте! Шановні гості! Дорогі співвітчизники!

Завершується перша в історії візита в Україну Глави Держави Ватикан Його Святости Папи Івана Павла II.

Ця візита перевершила усі наші найсміливіші сподівання. Значущість даної події вийшла далеко за межі України і мала справді плянетарний вимір.

Адже під час Вашого перебування в Україні йшлося про питання, важливі не лише для нашої держави, але й Европи і всього світу.

Спілкуючися з Вами, всі ми ще раз глибоко відчули взаємозалежність і взаємопов'язаність всього людства. Як і , те, що у нашому ґльобальному світі, наповненому новими й небаченими до того викликами, єдиною основою, що може об'єднати країни і народи, є мораль і духовність.

Від того, наскільки міцною буде ця основа, залежатиме розв'язання інших життєво важливих проблем – екологічних, соціяльно-економічних, гуманітарних. Проблем, які утворюють систему викликів не лише для однієї, окремо взятої країни, але для всієї людської цивілізації.

Ваша візита надала нам унікальну можливість ще раз критично осягнути, яким є сьогодні внесок України у загальнолюдський розвиток і яким він ще має бути. Що зроблено і що маємо зробити, щоб наша держава стала повноправним членом европейської спільноти?

Перебування Вашої Святости на українській землі переконливо засвідчило і ще раз наочно довело світові: Україна є невід'ємною органічною частиною европейського співтовариства.

Зрозуміло, що наше майбутнє залежить від того, яке місце ми посядемо в Европі, так само, як і майбутнє Европи залежить від місця України в ній.

Історія розпорядилася так, що нам випало утверджувати власну державність на зламі тисячоліть. За цей короткий, насичений подіями період Україні вдалося зробити справжній прорив до магістрального напряму розвитку людства.

Хоча ціна такого прориву для українського народу виявилася надто високою. Тому головне для нас – не посіяти розчарування, зневіри, озлоблености. Тим більше, що живильне середовище для цього було утворене десятиріччями панування на нашій землі войовничого, агресивного атеїзму.

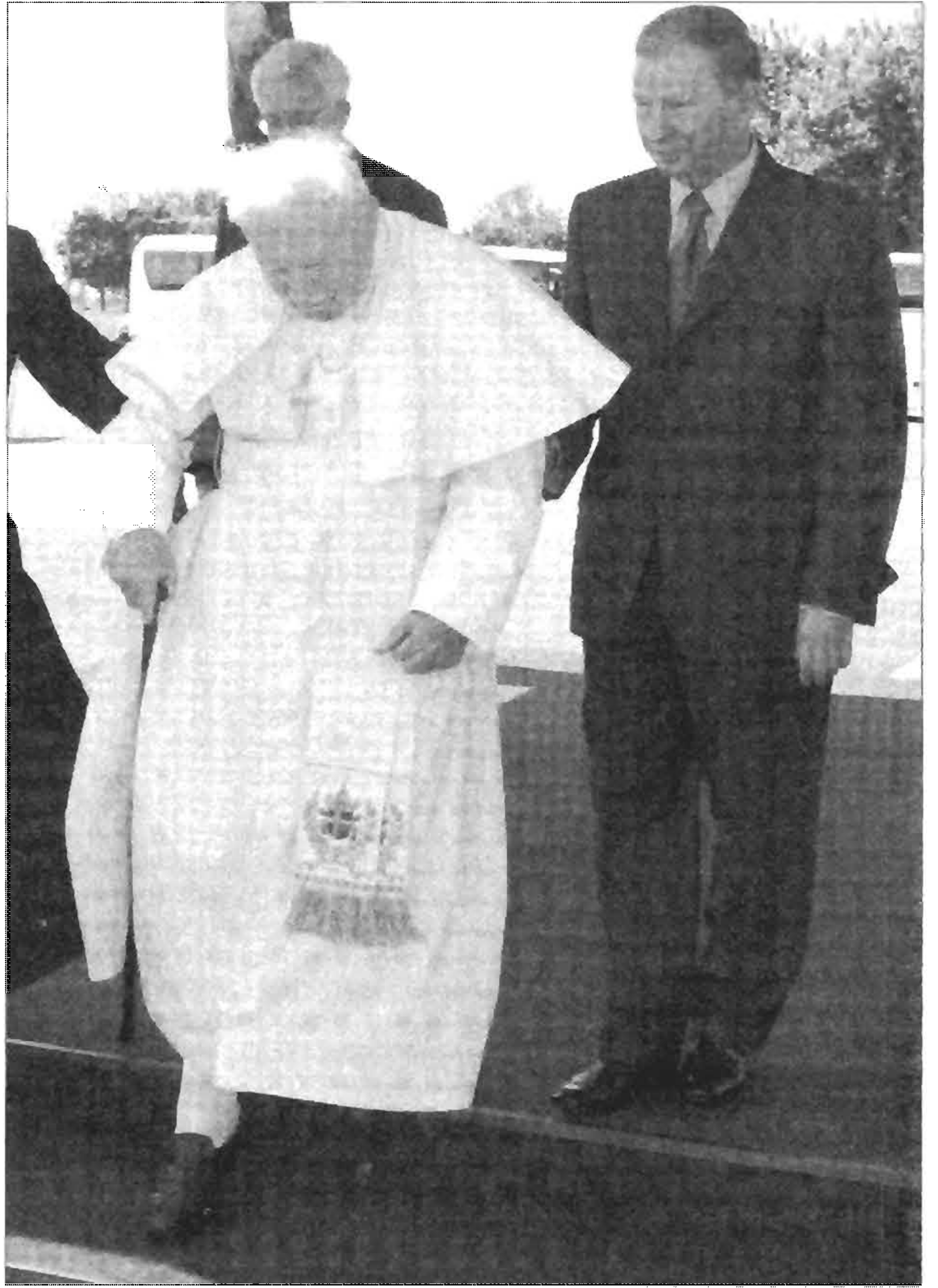
Ця жахлива руїна нашої історії довела лише одне: будь-які спроби побудувати суспільство без Бога не залишають по собі нічого, крім „мерзоти запустіння" в душах людей.

І сьогодні таким же марнослів'ям будуть намагання створити новий суспільний лад, нехтуючи вірою в Бога, відкидаючи вічно живі принципи християнського буття. Як вчить Святе Писання: „Коли дому Господь не будує, даремно працюють його будівничі".

Історія споконвіку доводить: кожний народ має пройти свій шлях, іноді довгий і важкий, перш ніж йому вдасться повноцінно втілити свої моральні цінності у державних і суспільних інститутах.

Сьогодні ми шукаємо відповіді на непрості запитання: як органічно вживати у складну у суперечливу тканину сучасних міжлюдських відносин духовні скарби, залишені нам у спадщину благочестивими предками.

Як побудувати справедливе суспільство, де наріжними каменями були б милосердя і любов до ближнього? Переконаний, що Ваша візита допоможе нам знайти правильні відповіді, утвердить нас у вірності обраного шляху – побудови незалежної, демократичної, економічно розвиненої, інтеґрованої в европейське співтовариство України.

Святіший Отець Іван Павло II і Президент України Леонід Кучма у перші хвилини після обміну привітаннями на Бориспільському летовищі 23 червня, у день прибуття бажаного гостя на українську землю.

Соловей/УКРІНФОРМ

Вірю, що Ви, Ваша Святосте, за час перебування в Україні змогли переконатися: незважаючи на тяжкі випробування минулого, український народ, зберіг притаманні йому високодуховні ідеали.

У нас є всі підстави оптимістично дивитися у майбутнє. Я був глибоко зворушений розповіддю про Вашу зустріч з молодими людьми у Львові, які, незважаючи на зливний дощ, щиро сприймали кожне Ваше слово. Незалежно від того, до яких конфесій вони належать, знайшли свою віру чи ще перебувають у її пошуках.

Всі ці дні Україна спілкувалася з вами. Не лише ті, кому пощастило особисто відвідати Ваші Богослужіння. Завдяки прямим телевізійним трансляціям за перебігом подій у ході Вашої візити стежив, без перебільшення, увесь світ.

Це ще раз засвідчило ролю Вашої Святости як ґльобального лідера, морального авторитету найвищої проби.

Ми вдячні за те, що Ваша візита сприяла кращому розумінню у світі України, наших проблем і наших досягнень, зміцненню злагоди і миру в державі, духовному піднесенню в українському суспільстві...

Від імені українського народу я щиро бажаю Вам, Ваше Святосте, щастя та успіхів у виконанні Вашої великої земної місії.

Нехай Всемогутній Господь благословить Вас на довгі літа!

Жителі Києва вітають Папу Івана Павла II, який виїжджає у своєму „папамобілі" після церковної Служби у греко-католицькій церкві святого Миколая на Аскольдовій могилі у центрі Києва.

Фото УНІАН

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Поштові випуски України на честь візити Папи

Як уже повідомляла „Свобода", видавництво „Марка України" випустило поштову марку і конверт на честь недавньої візити Папи Римського Івана Павла II. Щойно надійшов лист у цьому конверті з маркою, погашеною спеціяльним штемпелем першого дня обігу. На марці відтворено портрет Івана Павла II і храми Риму та Львова. На конверті роботи мистця Василя Василенка вміщено схему західньої і центральної частини України з виділенням областей, у яких побував Папа, а також графічні зображення соборів св. Петра у Ватикані, Св. Юра у Львові, Св. Софії у Києві, герб Ватикану. Поштовий штемпель відтворює герби Ватикану і України.

Презентація книжки Антоніни Демчини

ТОРОНТО. – 24 травня в приміщенні Суспільної служби відбувся вечір-презентація книжки Антоніни Демчини „Зі Сходу на Захід". Чотирнадцятилітньою дівчиною авторку забрали з рідної Сумщини до Німеччини. Перебуваючи в Німеччині, дівчата дали слово, що напишуть про нелюдські умови, знущання і велику кривду, яких вони зазнали. Ця книжка – дотримання обіцянки.

По війні Тоня Демчина опинилася в Канаді. Після смерти чоловіка узялася до писання своїх спогадів. Книжка спершу вийшла англійською мовою під назвою „East to West". Коли книжку прочитав Богдан Мельник, то відчув потребу перекласти її українською мовою. СФУЖО покрило кошти видання книжки, яка друкувалася в Києві. Дохід з продажу книжки йде на працю Суспільної служби в Україні.

Слово на вечорі мали голова СФУЖО Оксана Соколик, Тоня Демчина і Богдан Мельник. Вечором проводила Христина Бідяк. На вечорі були присутні дочка і син Тоні Демчини, а внучка грала в'язанку українських пісень на скрипці. Володимира Лучків і Марґарета Шпір читали уривки з книжки.

На вечорі був також присутній Генеральний консул України д-р Василь Базів з дружиною, який дуже прихильно висловився про вартість книжки – як вкладу у нашу історію.

Книжку Антоніни Демчини „Зі Сходу на Захід" можна набути в канцелярії СФУЖО.

Віра Маланчій

Як товариш Б. Олійник поставив Т. Шевченка на „лівий край"

У травневому числі україномовного випуску газети Соціялістичної партії України „Товариш" (цю партію очолює О. Мороз) відомий український поет Борис Олійник опублікував статтю „Зоря Шевченка", у якій став на захист Тараса Шевченка від „масонських кримінально-кланових сил, яким Тарас заважає остаточно перевести Україну в Юкрейн".

Захист Шевченка – похвальне завдання, яке не тільки Борисові Олійникові, а й багатьом іншим дає можливість вбратися у шати борців за народну справу. Та й час для захисту великого поета наспів: Борис Олійник виявив, що „за так званих тоталітарних часів Шевченка щороку видавали стотисячними, а то й мільйонними накладами, а от за десятиліття риторичної незалежности вийшло якихось два чи три видання, та й то мізерними накладами".

Автор спростовує відому практику вилучень з Шевченкових творів, тому що „в одних виданнях вилучали, а інших ці ж самі поезії публікувалися". І тільки „в цій, нинішній, Соборній Тарас Григорович потрапив у таку щільну атмосферу зненависті, якої він не зазнавав ні за царату, ні за так званого тоталітаризму".

Хто ж вони, оті „масони", які стали проти великого українського поета? На жаль, у статті Б. Олійника наведені лише імлисті визначення цих чорних сил: валютні патріоти, замежні працедавці, писуча братія, збочені на хворобливій амбітності, гробарі, брутальні нахаби, копачі, нівелянти, замежні побивачі, коляборанти, політичні спекулянти, нувориші і т. п. Але є сила, стверджує Борис Олійник, здатна захистити народного поета. Такою силою, звісно, є Соціялістична партія. Адже і сам Шевченко „сповідував і сповідує справжній соціялізм, який немислимий без нерозривної єдности соціяльного і національного". Щоправда, „ліве крило суспільства прогавило той момент", коли можна було прибрати Шевченка до себе, але ще не пізно назвати його „товаришем", бо він категорично не сприймав слова „пан". Борис Олійник вже передбачив „товаришеві Шевченкові" й партійне доручення: він має стати „всеслов'янським поетом", адже саме тепер гасло об'єднання зі „старшим братом" якнайкраще відтворюється у нагадуванні про слов'янську спільність. А тут ще й косовці та серби чекають на підтримку „лівого поета". Борис Олійник закликає українських соціялістів „взяти в свої руки відзначення віхових дат в життєписі національного і світового генія", який „завжди був і пребуде на лівому фланзі істинних патріотів України".

Дещо круто узяв Борис Олійник з переведенням Шевченка на ліве крило політичного життя. Адже не початку статті, закликаючи до словесної ощадливости у звеличенні Шевченка, автор застерігає: „Не споминай ім'я Господа всує", тобто намарно. А ліві, відомо, взагалі щодо Бога мають власну позицію.

Легко живеться й пишеться товаришеві Борисові Олійникові у незалежній Україні. От захотілося записати Шевченка у соціялісти – і київська газета негайно надала йому свою сторінку. А якби в ті часи, коли Борис Олійник був секретарем партійного комітету в Спілці письменників, кандидатом в члени Центральних комітетів Компартії України і КПСС, хтонебудь спробував би перевести Шевченка з визначеного йому розряду „революціонерів-демократів", в число національних поетів, то, будьте певні, відомий поет, кавалер орденів Жовтневої революції і Трудового червоного прапора, першим видрукував би осудження такого вільнодумства. Отак намагається товариш Олійник в газеті „Товариш" прилучити до Соціялістичної партії „товариша Шевченка".

Левко Хмельковський

НОВІ ВИДАННЯ

„Черлене – не Карфаген"

Любов Коленська

Драматичний заголовок цієї рецензії запозичений із назви 21 глави 294-сторінкового автобіографічного роману „Черлене" – авторства Святослава Левицького. Твір цей появився цього року в Івано-Франківську. У главі цій один із персонажів Митрофан Голинський ще перед своєю загибеллю – кидає виклик совєтському окупантові: „Черлене – не Карфаген! Чуєте, що я вам, добрі люди, кажу! Наше Черлене жодному ворогові не переорати, як не переорати наші Карпати. Ми є і завжди будемо. Ми повернемося сюди, на рідну вітцівщину, нашими дітьми і внуками. Черлене – не Карфа...". Та смерть не дозволила йому закінчити цієї фрази...

Почала я цим трагічним епізодом, бож саме цей непокірний виклик ворогові – душа всього твору, його серцевина. Якщо пригадати, то й Картаґену доводилось Римові тричі здобувати, але аж за третім разом підкорили, її вщент зруйнувавши.

Тепер кілька слів про автора. Святослав Йосафат Левицький – син священика Євгена, колишнього хорунжого УГА. Закінчив історико-філологічний факультет Станіславського пединституту, опісля сорок років учителював, аж до 1989 року, коли його обрали директором загально-освітньої школи ч. 3 в Калуші. Там він навчав аж до виходу на пенсію в 1989 році. У 1989 році стремління до вищих ідеалів привело його в члени Гельсінської Спілки, а відтак – у Народний Рух України. Обрали його теж до Головної Ради Конґресу народно-демократичних сил. Був він депутатом першого і другого скликань міської Ради народних депутатів Калуша. Сьогодні Святослав Левицький живе в Америці.

Творчий шлях цього письменника почався ще в студентських часах – він писав вірші, оповідання, гуморески, друкував їх у періодичних виданнях области. Але аж із виходом на пенсію йому пощастило видати роман „Черлене". Твір цей особливо вартісний цим, що особи в ньому дійсні, як і сам автор, що в той час ще був 14-річним гульвісою Сяхом – автором цього роману, що разом із своїм побратимом Міським пильно стежили за подіями на їхньому терені.

В основний сюжет цього роману входить національно-визвольна боротьба українського народу з потугою двох займанщин – німецькою і совєтською. Але безпощадні винищування українців німецьким окупантом автор згадує лише принагідно, здебільшого він зупиняється на 1946–47-их роках, коли енкаведистське „начальство" разом із їхніми запроданцями, так званими стрибками винищували цілі села. С. Левицький зарисовує густими, багровими лініями боротьбу воїнів УПА і жертвенну підтримку українського села.

Черлене. Село страждало, вмирало, але жило далі, воскресаючи наново в непохитній вірі у перемогу правди на українській землі. Як розповідає автор роману, в УПА були не тільки галичани, але й юнаки зі Східньої України – з Києва, Запоріжжя, Донбасу та інших її частин. Були тут цілі родинні клани, було багато дивізійників, деякі з яких прорвалися зі смертельного перстеня з-під Бродів, були також молоді дівчата.

Майстерність пера С. Левицького проявляється у його спосібності в безупинному крутежі подій розгорнути багатогранний вахляр осіб, кожну з яких він чітко зарисовує насвітлюючи їхні окремі і індивідуальні риси характеру. Тут варто згадати Марка Боєслава. Справжнє його прізвище Михайло Дяченко, він був багаторічним редактором повстанського журналу „Чорний ліс", що появлявся до 1952 року. М. Боєслав склав і низку колядок, що їх підхопило село і повстанці, співаючи їх у різдвяний час.

Книжка вся мовби вишивана бойківським теплим узором, де мережиться драма переживань багатьох осіб – і ви немов відчуваєте їхній подих біля вас, болісно проймає вас смертельне перекреслення ворожою рукою їхнього життя, гомонить, кружляє коло вас відлуння кохання персонажів отієї повісти – сильних почувань, що їх не може навіть стерти неповність дня, ані жорстокість енкаведистських катувань.

Лінія сюжету проста, легкорозповідна, без ніякого надуманння чи зайвої штучности. Деякі моменти в цій повісті неймовірно драстичні, – від них віє льодовим жахом і отією свідомістю, на які вигадки в тортурах можуть допуститися люди в своїй осатанілій ненависті. В книжці знаходимо теж і вульґарні вислови, шиті грубою лайкою, здебільшого вони на устах енкаведистів чи совєтських солдатів, одначе трапляються і поміж селянами – до цього їх доводить жорстокість і безглуздя ситуацій.

Наведу тут ліричні картини з роману: „Від цього червоно-бурого дна у своїй верхівці річка і отримала ще в старовині свою назву. А вже, протікаючи селом, втрачала своє забарвлення і дна, і берегів, і джерельної води грайливий дзюркіт. Протікала поміж огородами, садками бойківських ґražд, оперезаних ніби широким чересом, як не парканами, то хоча б водринами. А вже пропливаючи через торфяні болота соснової сигли, Черлена міняла свої шати-береги та дно на сіро-чорні кольори. Але вода, як на диво, залишалася чистою та прозорою. Тут, в сиглі, вже спокійно закінчувала свій самостійний шлях, дальше несучи свої води разом з такими ж кришталево чистими бурунами-хвилями Лімниці до Дністра-батька".

Або ще приклад: почування ніжности Юльці – героїні цієї повісти – сплітаються з ягодами червоної калини в один символ: „Розв'язавши вузлика, Юльця побачила в ньому на крихти поламаний кукурудзяний хліб вперемішку з кусниками сала і червоними роздушеними ягодами. Попробувала їх і залилася сьозами – то були ягоди калини". А відтак автор пише: Позбирала з кришок хліба всі калинові ягідки і, притуливши їх до грудей, клякла в молитві до Богоматері, адже Та теж в муках мала свого Сина, то тільки Вона допоможе їй дістати ту ж мужність, що дасть сили і змогу пройти їй через це пекло на Землі. Не помітила, як почала молитися в голос і за нею, стримуючи стогін, піднімалися з долівки арештантки і собі вголос, промовляючи слова молитви, розпочинаючи новий день. А ягоди калини сипались з рук Юльці, як краплини крові, ніби її, тієї крові, було тут замало". (стор.275). Таких рядків, як ці – чимало, сповнені вони великої сердешної ніжности. Вони теж і в колядках, і святкуванні Різдва, і в різноманітних традиціях села, що несли із собою і врочистість свят, і бездомний смуток, і бездомну радість, пригортаючи із собою побожність бойківського селянина і його відданість найвищим прабатьківським ідеалам.

Не можна пройти спокійно попри ще одну драматичну сцену, коли воїна УПА Крука вбивають в бою: „Глянув довкола себе і знову силою волі прогнав непрошену сльозу – поле чорніло припавшими до землі-неньки тілами його стрільців-побратимів. Сніг червонівся від їхньої крови. Тепер побачив, як до нього обережно наближається офіцер в білому кожусі з енкаведистськими погонами. Коли той підійшов на п'ять кроків до нього, рвучко підняв голову і вирвав чеку з ґранатами. Чув і не слухав лайку офіцера, бо до його вух долетіла музика далеких церковних дзвонів. Пригадалося в думці: 'Сьогодні перший день Різдва Христового'. Промелькнув перед очима образ матері, згадалось якось сказане нею, що хто помре на велике свято, того Бог в той же час забирає до Царства небесного. Перевів погляд на сонце, не звертаючи уваги на чобіт енкаведиста, що летів йому в груди. Сонце було швидше за ногу ката, воно блискавкою шугнуло в нього і вибухнуло в його серці сліпучим сяйвом". (стор. 233). Драматичність і сила цієї картини говорить сама за себе.

Підсумовуючи, роман „Черлена" і його автор Святослав Левицький – це одна нерозривна цілісність. Письменник надхненний любов'ю до батьківщини, до воїнів УПА і до села на канві неповторних історичних подій накреслює одну за однією картини крутіжної, жорстокої боротьби, що розгорілась була живими смолоскипами по плаях бойківських лісів.

Єдина хиба моя заввага, що сторінки 60-та і 61-ша не сходяться своїм змістом одна за одною, як теж, що поміж останньою главою роману і епілогом – завеликий розрив в роках, завелика просторінь років. Автор пояснив це тим, що отим щасливим закінченням в читачів злагіднити дещо буревійність і жорстокість цих рядків. Автор прозрадився також, що невдовзі він задумує видати ще одну повість, а за якийсь час появиться ще одна його книжка.

Сьогодні видання на літературному ринку в діяспорі будь-якого творчого жанру, а особливо роману – це особлива дорогоцінність. Адже, коли пригадаємо собі, – сьогодні це далеко не ті часи, коли в 1960 чи 70-их розквітав тут літературний ренесанс, коли юрмилось від появи багатьох добрих літературних сил, коли в Нью-Йорку на „Літературних ярмарках" виступала творча наша аристократія із все новими надбаннями.

Щоб додати, Видавництво цього роману й Івано-Франківську „Нова Зоря" так оцінює твір цей і автора: „Роман 'Черлена' – автобіографічний твір Святослава Левицького. Автор з яскравою психологічною і художньою майстерністю змальовує характери героїв національно-визвольних змагань на західньо-українських землях у 1946–1947 роках. Творові притаманна художня довершеність, сюжетно-психологічна гострота розповіді. – Книга розрахована на широке коло читачів".

Пригадаю уривки з роману „Черлена" друкувалися раніше в кількох числах „Свободи".

Здебільшого тут сказано все. Голос тепер за читачем. Книжку „Черлена" в ціні 15 дол. можна набути, звернувшись на адресу: Svyatoslav Levitskiy, 87 Dowbush Rd, Lehighton, Pa, 18235.

Трипільська культура в Україні

Археологія – це наука про найдавніші часи. Археолог Вікентій Хвойка, ведучи розкопи в 1890-их роках на Київських пагорбах, несподівано натрапив біля Києва, в околиці села Трипілля, на праісторичну кераміку з мальованими розписами, фігурки з глини та кістяне й крем'яне знаряддя. З цього часу поширилась назва „Трипільська культура", яку досліджували в понад п'ятсот місцевостях свої та чужі археологи. Їхній висновок: трипільці – це предки українського народу. Досить відомостей записав Михайло Грушевський про трипільську культуру в першому томі „Історії України-Руси". Приблизно 500 до 600 літ перед початком християнства на українських землях апостол Андрій Первозваний, їдучи з Малої Азії попри Крим і Дніпром на північ, до Київських гір, затримався там і сказав своїм учням, що тут колись буде велике місто. Опісля він вийшов з човна та помолився й поставив там хрест. Можливо, що трипільці зустрічались з апостолом Андрієм, бо ж сліди човнів-однодревок та двоколісних возів при Дніпрі відомі з давних часів.

„Трипільська культура" також згадана в Енциклопедії Українознавства (частина 9), головним редактором якої був Володимир Кубійович. На українських землях за ранніх часів Трипільської культури був матріярхат, коли жінки виконували головну роботу в господарстві, а чоловіки полювали на звірят, вирощували різні тварини та виробляли знаряддя з каменя й звірячих кісток для хліборобства. Опісля в трипільців появився патріярхат, бо вже до їх земель посувались скотарські племена, з якими треба було мати відповідні контакти. Патріярхат у трипільців зростав, коли треба було творити військові загони, бо ж головно з азійських теренів появились різні племена. Трипільську культуру в Україні описав також Ярослав Пастернак в однотомній „Археології України", яку Діловий комітет з дванадцяти осіб видав у 1961 році в Канаді.

Д-р Михайло Паламар

СПОРТ

Легка атлетика

Член МОК та голова Європейської міжнародної спортивної комісії, олімпійський чемпіон Сеула-88, український легкоатлет Сергій Бубка навідався до Києва та взяв 27 червня участь у прес-конференції, присвяченій спортивному життю нашої країни. С. Бубка відзначив, що указ президента про підготовку спортсменів до Олімпійських та Параолімпійських ігор дасть поштовх до розвитку спортивної сфери. Це сприятиме становленню українських спортсменів.

На прес-конференції був присутній Валерій Цибух, голова Держкомітету молодіжної політики та спорту. Він повідомив, що Президент України Леонід Кучма підписав указ „Про підготовку та участь спортсменів України в Олімпійських та Параолімпійських іграх, Всесвітніх іграх глухих, Всесвітніх Універсіядах, чемпіонатах Европи та світу", згідно з яким урядові доручено забезпечити фінансову підготовку українських спортсменів до спортивних змагань, виділити кошти на утримання та відновлення спортивних баз.

Україна здобула Міжнародну Чашу

ВІННІПЕҐ. – На запрошення національної чоловічої відбиванкової команди Канади до Вінніпеґу прибула національна чоловіча відбиванкова команда України, щоб позмагатися за Міжнародну Чашу 2001 (international Challenger's Cup 2001) з нагоди 10-ліття незалежности України. Змагання відбувалися в атлетичному центрі Investor's Group Манітобського університету 22-25 травня й закінчилися перемогою української команди.

Приїзд української команди з Торонто до Вінніпеґу фінансував Комітет приятелів українських атлетів у Вінніпезі, який очолює Любомир Шулякевич, а патроном цієї спортової імпрези був Конґрес Українців Канади, Провінційна рада Манітоби.

На вінніпезькому летовищі 19 травня команду привітали хлібом і сіллю та блакитно-жовтиим прапорцями, члени Комітету й представники української громади міста. 22 травня відбулася перша гра й була здобута перша перемога української команди в присутності 2,400 осіб шкільної молоді з усієї провінції та з англійсько-українських двомовних програм. Того ж вечора, в парафіяльній залі української католицької церкви св. Андрія відбулося прийняття, яке приготував для спортовців з України вінніпезький відділ Комітету Українок Канади. З привітанням виступив член провінційного уряду Джім Рондо та заступник посадника Вінніпеґу Ліліян Томас, яка вручила президентові волейбольної федерації України Миколі Сидоренкові та головному тренерові дружини Леонідові Ліхнову грамоти почесних громадян Вінніпеґу. Привіт від канадської дружини склав головний тренер Стеліо ДеРоко.

Наступного дня гості з України оглянули Вінніпеґ, пам'ятник Тарасові Шевченкові й мали зустріч з учнями української двомовної програми в школі Ralph Brown.

24 травня українська команда вдруге перемогла канадську вислідом 3:0. Цією грою Україна запевнила собі Міжнародну Чашу. Гра транслювалася на місцевому телебаченні. Того вечора й наступного, в часі перерви, вінніпезький танцювальний ансамбль „Русалка" розважав глядачів своїми танцями у хореографії київського балетмайстра Валерія Дебелого, який цього літа працює з ансамблем у Вінніпезі.

25 травня відбулася третя й остання гра між Канадою й Україною, в якій грала переважно резерва української команди. У цій грі перемогла Канада вислідом 3:2. Після гри в клюбі Українського національного об'єднання відбулася прощальна товариська зустріч на відзначення перемоги українських спортовців. 26 травня українська національна відбиванкова чоловіча команда відлетіла до Києва, зворушена гостинністю українського Вінніпеґу.

Оксана Розумна

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу:
680 Sandford Avenue, Newark, NJ 07106.

Футбол

Чемпіонат світу серед молоді:
Україна – Парагвай – 1: 2

Юніорська збірна України, поступившись в одній восьмій фіналу параґвайцям з рахунком 2:1, закінчила свою боротьбу на світовій першості. Гра, в якій перемогу пророчили українцям, завершилася їхньою поразкою, хоча в цьому можна звинувачувати і суддю, і те, що їм фатально не щастило, але, окрім цього, потрібно було ще й грати в футбол, який приносить результат.

Єдине, що принесло задоволення під кінець гри – це черговий шедевр у виконанні Олексія Бєліка, що знову в падінні через себе забив красень-ґоль. Українські футболісти, хоча й переважали параґвайців, але все ж грали надто примітивно. Параґвайці забили перший ґоль з офсайду. Це сталося на 20-ій хвилині. У другому випадку помилився захисник збірної України Хистєв, після чого Ґонзалес з гострого кута забив м'яч – 2:0. Єдиний ґоль українці спромоглися забити лише в додані три хвилини, і знову він – на рахунку Бєліка.

Гра закінчилася з рахунком 2:1 і збірна України залишила чемпіонат світу. Хоча, чесно кажучи, параґвайці – найслабша команда, з якою українцям довелося грати на чемпіонаті світу. І зрозуміло, що прикро було залишати поле переможеними. Проте є досягненням, що юніорська збірна України зіграла в фіналі чемпіонату світу і навіть вийшла з групи.

Це – найкращий результат всіх українських збірних за часів незалежности України.

Наступні ігри Чемпіонату світу 2002:

1 вересня: Білорусь–Україна, Велз–Вірменія, Польща–Норвеґія;
5 вересня: Україна–Вірменія, Білорусь–Польща, Норвеґія–Велз;
6 жовтня: Польща–Україна, Велз–Білорусь, Вірменія–Норвеґія.

Фінальні змагання Чемпіонату світу з футболу відбудуться в Японії і Південній Кореї у 2002 році.

Календарець тенісових турнірів – 2001

1-3 вересня	– крайові чемпіонати УСЦАК – Союзівка
15-16 вересня	– клюбовий турнір КЛК – Союзівка
6-7 жовтня	– осінній турнір „Тризуба" – „Тризубівка"

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! М
ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446
Tel.: (845) 626-5641 • Fax: (845) 626-4638
www.soyuzivka.com • e-mail: sqss@aol.com

ЛІТНЯ ПРОГРАМА 2001р.

Субота, 7 липня

9:30 веч - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ФАТА МОРГАНА"

Субота, 14 липня

1 по пол. - 5 веч. – Родинний день „Уродини Чемного"
9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ЛУНА"

Субота, 21 липня

8:30 веч. – Перше місце, Маковицька Струна (Східня Словаччина)
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ВІДЛУННЯ"

П'ятниця, 27 липня

10 веч. – „Midnight Bigus" у Трембіті

Субота, 28 липня

8:30 веч. – хор „ДУМКА"
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „МОНТАЖ"

Субота, 4 серпня

8:30 веч. – Рома Прийма Богачевська. Танцювальний ансамбль „Сизокрилі"
10:00 веч - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „СВІТАНОК"

Неділя, 5 серпня

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ

Субота, 11 серпня

Вибір „MISS SOYUZIVKA"
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ТЕМРО"

Субота, 18 серпня

8:30 веч. – Рома Прийма Богачевська. Танцювальний ансамбль „Сизокрилі"
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ФАТА МОРГАНА"

Субота, 25 серпня

9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ЛЕГЕНДА"

П'ятниця, 31 серпня

9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ВЕЧІРКА"

Субота, 1 вересня

8:30 веч. – Танцювальна група „ЮНІСТЬ" з Йонкерсу
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грають оркестри „ТЕМРО", „ВЕЧІРКА"

Неділя, 2 вересня

9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ЗОЛОТА БУЛАВА"

Оркестра *„ВІДЛУННЯ" буде грати кожної п'ятниці від 13 липня до 24 серпня від год. 9 веч. до 1 ночі*

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ВІДСОТКИ НА ПЕНСІЙНІ ГРАМОТИ ВІД 1-го ТРАВНЯ, 2001 р.

Одноразові і гнучкі пенсійні пляни **Відсотки в першому році – нові аплікації** (відсотки гарантовані на один рік)	**6.50%**
Одноразові і гнучкі пенсійні пляни (ІСНУЮЧИХ ГРАМОТ) **$100,000.00 або більше**	**5.75%**
$50,000.00 – $99,999.99	**5.50%**
$100.00 – $49,999.99	**5.25%**
Гнучка 10 пенсійна грамота (в другому році)	**5.50%**

• ПРАЦЯ •

Українка з Польщі шукає працю по догляду за старшою особою або прибирання в околицях Джерзі Сіті чи Байону. Має досвід і рекомендації
Тел.: (201) 860-9542
або (973) 781-5322

Потрібна жінка по догляду за старшими людьми (з проживанням в околиці Філядельфії). Побажано, щоб провадила авто. Забезпечуємо окреме помешкання.
Тел. (304) 728-3928

Жінка з України, 59 р., шукає працю по догляду за старшими людьми. Має досвід і рекомендації. Володіє побутовою англійською мовою.
Тел.: (908) 725-7586 Дора

• НА ПРОДАЖ •

Двокімнатне помешкання в центрі Львова (може бути під „офіс")
Тел.: (508) 788-6390

• РОЗШУКИ •

Розшукую свого рідного брата **МИКОЛУ ЧУДІЙОВИЧА**, нар. 1926 р. в с. Тисовець, Стрийського повіту. У 1942 р. брата забрали на працю до Німеччини. Якщо хтось знав-би про нього, або він сам, прошу писати на адресу: **Павлюх-Чудійович Ева, вул. Стрийська 21/13, м. Сколе, Львівська обл., 82600, Україна. Тел.: 908-725-8062**

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ – ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

УНСоюз уділяє своїм членам

- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!

Потелефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862 додаткове число **3036**

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ – 130.00 дол

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Ню-Джерзі підлягають 6%-му податкові

ЗМІНА АДРЕСИ

❑ „Свобода" ❑ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

НОВА АДРЕСА:

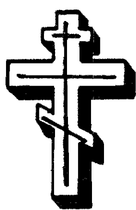
Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

В понеділок, 18 червня 2001 р.
упокоїлась наша донечка

бл. п.

ОЛЯ ЛІМОНЧЕНКО-ДЕЛАНОЙ

в Аламіда шпиталі, Каліфорнія.
Оля народилась в Ерланген, Німеччина,
11 листопада 1953 р.

Господь прийняв її душу там, де немає
страждань, плачу, ні болів.

Тіло Олі поховано на Грецькому цвинтарі, секція св. Володимира в Колмі, Каліфорнія в ослуженні оо. Петра Левка, Юрія Шаха, Олексія – батька Олі та хору парафії св. Арх. Михаїла, міста Сан-Франціско.

З постійними молитвами:

тато	– о. ОЛЕКСІЙ ЛІМОНЧЕНКО
мама	– НІНА родом ПАШКО
син	– ДАВИД ДЕЛАНОЙ
донька	– ХРИСТИНА ДЕЛАНОЙ
брати	– СВЯТОСЛАВ ЛІМОНЧЕНКО з родиною
	– ОЛЕКСІЙ ЛІМОНЧЕНКО

Вічна Їй пам'ять!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у вічність 15 травня 2001 р.

бл. п.

РОМАН СТЕЦЬ

Висловлюємо щиру подяку всім рідним, приятелям і знайомим, за пожертви і участь в похоронних відправах.

НА ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ зложили:

	500 дол.	Юрій і Наталка Струтинські;
	200	Ігор Струтинський;
	100	Юрій і Христина Ференцевичі;
по	50	Марія Бродило і Ірена Новоженюк;
	20	Роман і Ірена Бадяки.

НА СЛУЖБИ БОЖІ:
Анна Яковів, Марія Яковів-Пенджола, Марія Кузишин, Анна Куріца, Миролюб Лозинський, Ярослав і Люба Федуни, Оксана і Богдан Кузишини, Богдан і Ольга Михайліви, John & Kathleen Mayrisseyll, Richard & Zina Starr.

РОДИНА

ПОЖЕРТВИ

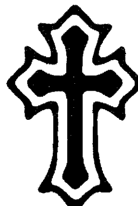
Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

ВОЛОДИМИРА СОХАНА

колишнього довголітнього Головного Секретаря і Почесного члена
Головного Уряду УНСоюзу зложили пожертви
на Пресовий Фонд „Свободи" і „Українського Тижневика"

1.	Банах Йосиф	$ 10.00
2.	Більчук Ніна	10.00
3.	Бродин Христина	25.00
4.	Касанова Іка	50.00
5.	Часто Петро	10.00
6.	Хмельковський Лев	10.00
7.	Цяпка Лідія	25.00
8.	Держко Софія і Марко	20.00
9.	Дячук Уляна і Володимир	100.00
10.	Дорошенко Анатолій і Раїса	50.00
11.	Дріч Марія	5.00
12.	Ференцевич Христина	50.00
13.	Фокс Іда	10.00
14.	Гончарик Володимир	20.00
15.	Яросевич Ірена	60.00
16.	Качарай Стефан і Святослава	100.00
17.	Каплун Валя	10.00
18.	Козак Христина	25.00
19.	Кузьмович Ольга	40.00
20.	Лиско Марта і Володар	100.00
21.	Малиновська Анна	20.00
22.	Малиновська Дарія	10.00
23.	Осціславські Марія і Євген	25.00
24.	Павлишин Роман	10.00
25.	Пенджола Марія	10.00
26.	Покладок Орест	20.00
27.	Салабай Надя	20.00
28.	Семеген Дарія	25.00
29.	Стокотельний Павло	10.00
30.	Шепарович Марія	20.00
31.	Шевчук Василь	50.00
32.	Тритяк Оксана	25.00
33.	Вельгаш Стефан	75.00
34.	Вох Христина і Стефан	20.00
35.	Юрчук Діянна	25.00
36.	Жарський Билл	20.00
37.	Завійська Марія	20.00
	Разом	$ 1,135.00

Ділимося сумною вісткою, що 1 липня 2001 р. відійшов у вічність

бл. п.

ЮРІЙ ДМИТРО КОРБУТЯК

нар. в 1944 р. у Львові, Україна

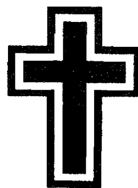
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 6 липня 2001 р. в Hollomon-Brown Funeral Home, а в суботу, 7 липня 2001 р., о год. 11:30 ранку на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені у смутку:

дружина	– МАРҐАРЕТА
мама	– КЛАВДІЯ
теща	– МАРҐАРЕТА ДАНЄЛС

та ближча і дальша родина в Україні, приятелі і знайомі.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 18 червня 2001 р. відійшла
у вічність на 87-му році життя, незабутня МАМА і СЕСТРА

бл. п.

ІВАННА РОЖАНКОВСЬКА з КУШНІРІВ

ПАРАСТАС ВІДБУВСЯ у вівторок, 19 червня 2001 р. в похоронному заведенні Петра Яреми у Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в середу, 20 червня 2001 р. в церкві св. Юра в Нью-Йорку, а опісля на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

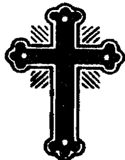
У глибокому смутку залишилися:

донька	– МАРТА
сестра	– ІРИНА КУШНІР з родиною
швагер	– ЯРОСЛАВ РОЖАНКОВСЬКИЙ з родиною
сестрінок	– БОГДАН КУДРИК

ближча і дальша родина в США, Канаді і Україні.

Вічна Їй пам'ять!

У СОРОКОВИЙ БОЛЮЧИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
27 липня 2001 р., о год. 9-ій ранку відбудеться
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
в церкві Христа Царя у Філядельфії, Па.

Ділимося сумною вісткою, що 1 липня 2001 р. в Сиракюзах, Н.Й., відійшла на Вічну Ватру

бл. п.

пл. сен. керівництва

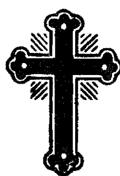
АННА ДОМБЧЕВСЬКА

нар. у Львові, вдова по пл. сен. керівництва Іляріонові Домбчевському.

Активна членкиня Пласту, довголітня виховниця, командантка багатьох новацьких та юнацьких таборів. Постійно працювала з молоддю в школах українознавства. Член 7 куреня УПС ім. Андрія Войнаровського.

Висловлюємо Родині наші найщиріші співчуття.
Хай пам'ять про Неї буде завжди з нами.

7-ий курінь УПС ім. Андрія Войнаровського

Ділимося сумною вісткою з усією українською громадою, що 25 червня 2001 р., на 96-му році життя упокоївся в Бозі

бл. п.

АНАТОЛЬ ЮЛІЯН КУРДИДИК

нар. у Підгайцях 24 липня 1905 р.

Довголітній редактор та працівник української преси в Україні: „Український Голос", „Неділя", „Час", „Діло"; у діяспорі: „Краківські Вісті", „Український Робітник", „Вільне Слово", „Новий Шлях", „Поступ", „Канадійський Фармер", „Український Голос"; поет, колекціонер, письменник та громадський діяч.

ПАНАХИДУ відправлено в п'ятницю, 29 червня у похоронному заведенні „Классен" у м. Вінніпеґ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 30 червня в церкві св. Димитрія в с. Вайта, Манітоба, після чого поховано тіло Покійного на парафіяльному цвинтарі.

З глибоким жалем:

дружина – СТЕФАНІЯ
сини – ЛЕВ, ЛЕСЬ, ТАРАС
невістка – ГАЛИНА
онуки – КЛИМ і МАКСИМ

Вічная Йому пам'ять!

Душу – Богу, Тіло – Землі, Серце – Україні!

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
смерти нашої найдорожчої і незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБУСІ

бл. п.

ЗЕНОВІЇ РИБЧУК-НИКИФОРУК

яка відійшла до вічности 14 липня 2000 р.

будуть відслужені

СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві св. Юра в Нью-Йорку,
14 липня ц.р., о год. 8:30 ранку

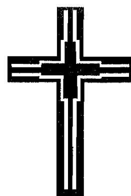
в Кергонксоні;
в Дітройті;
в Торонто, Канада;
у Вінніпезі, Канада;
в Базиліці св. Софії у Римі;
в катедрі у Лондоні;
в катедрі св. Юра у Львові;
в катедрі в Івано-Франківську;
в церкві Успення Пречистої Діви Марії в Городенці;
в церкві св. Миколая в Городенці;
в церкві у Жидачеві.

Наш біль заповняється надією, що Господь упокоїв душу нашої дорогої Дружини, Мами і Бабуні на місці світлім, на місці спокійнім, звідки зникла хвороба, печаль і зідхання.

Віримо, що своїм християнським життям бл. п. Зеновія заслужила на притулок для своєї душі в оселі, „де праведні спочивають".

О молитви за спокій душі Покійної Зеновії просить

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 30 травня 2001 р. відійшов у вічність на 84-му році трудолюбивого життя наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ і СВАТ

бл. п.

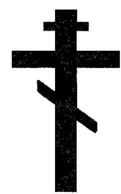
ІВАН КАДИЛЯК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 2 червня 2001 р. в українській католицькій церкві св. Юра в Нью Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в глибокому смутку:

дружина – АННА
син – ІВАН
донька – МАРІЯННА КЛЕБАН з мужем МИРОНОМ
внуки – МАРУСЯ КЛЕБАН
– ПЕТРО КЛЕБАН
свати – ЮСТИНА і ТЕОФІЛЬ КЛЕБАНИ
ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 29 червня 2001 р. відійшов у вічність на 86-му році життя наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ПАРАКІЦ

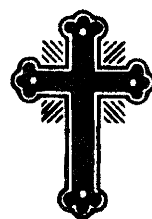
ПАРАСТАС відбувся у четвер, 5 липня 2001 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Ave., Union, NJ., о год. 7:30 веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – у п'ятницю, 6 липня 2001 р., о год. 10-ій ранку в українській православній церкві Вознесіння у Maplewood, NJ, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного у С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишені у глибокому смутку:

донька – НІНА КУЛИК
внуки – МИКОЛА, ВОЛОДИМИР, АНДРІЙ і СОНЯ КУЛИК
правнуки – СТЕФАНІЯ і ІВАН КУЛИК

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 1 липня 2001 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ, СТРИЯНКА і ТЕТА

бл. п.

АННА ЮЛІЯ ДОМБЧЕВСЬКА з ЛЕШКІВ

нар. 2 липня 1903 р. у Львові

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 6 липня 2001 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж., о год. 11-ій ранку.

Залишені у глибокому смутку:

донька – ДІДІ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ
внуки – ОЛЕСЯ
– СОФІЙКА
– ДАНИЛО
рідня – ЕВГЕНІЯ ПОДОЛЯК з чоловіком МИРОСЛАВОМ і дітьми ЮРІЄМ з дружиною ГОСЕЮ, ОКСАНА з чоловіком МИКОЛОЮ ВЕРИМІЄНКОМ
– ЛЕВКО ДОМБЧЕВСЬКИЙ з дружиною МАРУСЕЮ і дітьми ОЛЕНКОЮ, ОРКОМ і АРІЯННОЮ
– БОГДАН ДОМБЧЕВСЬКИЙ з дружиною ГАНЕЮ
– ЛЮБА ДОМБЧЕВСЬКА з донькою ЗІРКОЮ
похресниця – ОКСАНА КУЗЬМАК з чоловіком д-ром ЛЮБОМИРОМ і донькою РОКСОЛЯНОЮ
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Україні і Польщі.

Вічна Їй пам'ять!